

**SONOPANT DANDEKAR ARTS, V.S. APTE COMMERCE
AND M.H. MEHTA SCIENCE COLLEGE, PALGHAR**

Department of Economics

PROJECT REPORT

TYBA- ECONOMICS

Academic Year 2022-2023

Prepared by

Department of Economics

**Sonopant Dandekar Arts, V.S. Apte Commerce and
M.H. Mehta Science College, Palghar**

INDEX

Sr. No.	Content
1	Notice for Project Submission
2	Curriculum where course (subject where project work/ field work is required)
3	List Learners with Project titles
4	Sample Projects

Sonopant Dandekar Shikshan Mandali's
Sonopant Dandekar Arts,
V. S. Apte Commerce &
M. H. Mehta Science College, Palghar

Estb.: 14 August 1968

Dr. Kiran Save, Principal

Kharekuran Road, Palghar (W), Tal. & Dist. Palghar,
Maharashtra - 401 404, INDIA
Tel. : +91 - 2525 - 252163
Principal : +91 - 2525 - 252317
Email : sdscollege@yahoo.com
Web. : www.sdscollege.com

Ref No.:

Date : **01/10/2022**

Important Notice

Department of Economics

All Third Year BA Economics students are hereby informed to submit their projects of Paper No. VI and IX to the Department of Economics within seven days. Who student does not submit a project will not be awarded project marks.

Prof. Minal Saptarshi
Asst. Professor
Department of Economics

Dr. Kiran J. Save
PRINCIPAL Principal
Sonopant Dandekar Arts College,
V.S. Apte Commerce College &
M.H. Mehta Science College
PALGHAR (W.R.)
Dist. Palghar, Pin-401404

Revised

As per letter No. AA/ICD/2018-19/542-

UNIVERSITY OF MUMBAI

No. UG/58 of 2018-19

dt. 10/10/2018

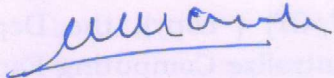
CIRCULAR:-

Attention of the Principals of the Affiliated Colleges and Directors of the recognized Institutions in Humanities Faculty is invited to this office circular No. UG/270 of 2017-18, dated 26th October, 2017 relating to syllabus of Bachelor of Arts.

They are hereby informed that the recommendations made by the Board of Studies in Economics at its meeting held on 18th May, 2018 have been accepted by the Academic Council at its meeting held on 14th June, 2018 vide item No. 4.3 and that in accordance therewith, the revised syllabus as per the (CBCS) for the T.Y.B.A. in Economics – Sem V & VI has been brought into force with effect from the academic year 2018-19, accordingly. (The same is available on the University's website www.mu.ac.in).

MUMBAI – 400 032

To 6th June, 2018
July

(Dr. Dinesh Kamble)
I/c REGISTRAR

The Principals of the affiliated Colleges and Directors of the recognized Institutions in Humanities Faculty. (Circular No. UG/334 of 2017-18 dated 9th January, 2018.)

A.C./4.3/14/06/2018

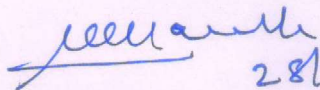
No. UG/58 -A of 2018

MUMBAI-400 032

6th June, 2018
July

Copy forwarded with Compliments for information to:-

- 1) The I/c Dean, Faculty of Humanities,
- 2) The Chairman, Board of Studies in Economics,
- 3) The Director, Board of Examinations and Evaluation,
- 4) The Director, Board of Students Development,
- 5) The Professor-cum-Director, Institute of Distance and Open Learning (IDOL),
- 6) The Co-Ordinator, University Computerization Centre,

28/6/18
(Dr. Dinesh Kamble)
I/c REGISTRAR

AC 14-6-18

Item No. 4.3

University of Mumbai

University of Mumbai

Revised Syllabus

Sem. V & Sem. VI

Program: B. A.

Course: Economics

(As per the Credit Based Semester and Grading System with effect from the academic year 2018-2019)

PREAMBLE:

The syllabus of TYBA has been revised by keeping in view of the recent trends in the subject of economics. The Board of Studies in Economics has revised the syllabi of papers at the TYBA which will be made effective **from the Academic Year 2018-19**. In this revision, some of the existing optional papers have been replaced by new papers. A broad overview of the structure, followed by the syllabi of individual papers, is given below.

DURATION:

- The course shall be a full time course.
- The duration of B.A. course shall be of Three years /Six Semesters.

FYBA: SEMESTER – I & II (One paper each semester)

SYBA: SEMESTER – III & IV (Two papers each semester)

TYBA: SEMESTER – V & VI (Six papers each semester)

PATTERN:

The T.Y.B. A. [Entire Economics] Course shall have 12 papers. Every semester shall have six papers, each carrying 100 marks. However students can opt combination of any two subjects (Economics and any other subject) in which every semester shall have three papers of each subject, carrying 100 marks. Moreover, Papers IX and Papers XII of Semester V and Paper XV and XVIII Semester VI are bifurcated into 80 marks of written exam and 20 marks of project. It is hereby stipulated to have a maximum page limit of 20 for the project.

SCHEME OF EXAMINATION:

The duration of the examination, paper pattern and the allotment of lectures as well as marks are given in detail as follows:

Duration:

- **Three Hours** for each 100 marks paper and Two and Half an Hour for 80 marks paper.

Allotment of Lectures:

- The allotment of lectures is as per the common guidelines stipulated by the Academic Council for Humanities of University of Mumbai.

Paper Pattern:

- There shall be five questions each of 20 marks, for 100 marks paper divided into three sub questions (a, b, c,) with an internal option to choose any two.
- There shall be four questions of 20 marks for 80 marks paper with internal options mentioned as the same above.
- All questions shall be compulsory with internal choice within the questions.
- Questions may be subdivided into sub-questions a, b, c as mentioned earlier and the allocation of marks shall depend on the weightage given to the topic.

Questions	Modules	Marks
Qn.1	Unit I	20
Qn.2	Unit II	20

**SONOPANT DANDEKAR ARTS, V.S. APTE COMMERCE AND M.H. MEHTA
SCIENCE COLLEGE, PALGHAR**

Class: TYBA

Academic Year: 2022-2023

Subject: History of Economic Thoughts – II

Semester : VI

Sr. No.	Roll No.	Name of the Student	Title of the Project	Signature
1	694	GAVIT ANIL JAHANGIR	डॉ.बाबा साहेब आंबेडकर यांचे आर्थिक विचार	Anil
2	666	GUHE SUJAY GANPAT	डॉक्टर . बाबा साहेब आंबेडकर	Sujay
3	766	JAISWAL MUNNA OMPRAKASH	महात्मा ज्योतीराव फुले	Munnal
4	759	KACHARE ROSHAN EKNATH	अमर्त्य सेन यांची माहिती	Roshan
5	673	KOLHEKAR KARAN SHANTARAM	महादेव गोविंद रानडे	Karan
6	671	KOMB HAUSA NATHU	गोपाल कृष्ण गोखले	Komb
7	634	LILKA JANAKI JANYA	दादा भाई नोरोजी यांची माहिती	Shingde
8	50006	SHINGADA BHARAT DEVU	महात्मा ज्योतीराव फुले	Shingde
9	771	YADAV SONAJ RAMFER	Absent	Ysanaj

महाराष्ट्रविद्यालयाचे नाव :- सोमेश्वर दांडेकर
महाराष्ट्रविद्यालय पालघर.

विद्यार्थ्यांचे नाव :- शैलेश्वर एकनाथ कयरे.

विषय :- आर्थशास्त्र (Economics)

प्राकल्पाचे विषय :- अभ्यास शैलेश्वर यांच्या माहिती

वर्ग :- TYBA

शैक्षणिक वर्ष :- 2022-23

विभाग :- BA

सोमेश्वर :- 6

लगेरी क्रमांक :- 759

मार्गदर्शक :- मंगल भोसले.

अनुक्रमणिका

अं क्र	शिर्षक	श्रेणी	भाक
-----------	--------	--------	-----

3. विद्यार्थ्यांची माहिती.

4. प्रस्तावना.

12. अमर्त्य सेन यांचे प्राथमिक
जिवन.

3. जीवन परिचय.

4. अमर्त्य सेन यांचे आर्थिक
विचार.

1- दुष्काळाचे विश्लेषण

2- वारिदय

3- आर्थिक विधायता

4- कल्याणकारी अर्थशास्त्र

5. सामाजिक निवड.

6. सामाजिक हक्कांच्या विकासा

अ- शिक्षक

ब- आशेत्य

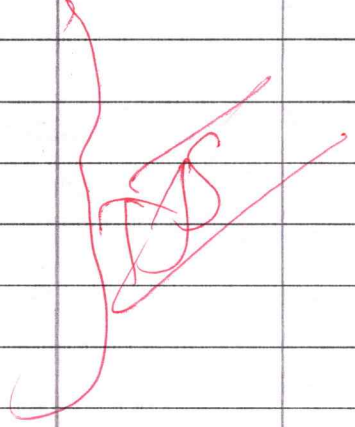
12

क- आलाउ

7. अमर्त्य सेन पुरस्कार

8. अमर्त्य सेन यांय्या विसांये
वियाशांये कल्यमापन

9. सांदर्भ सुया

1. प्रस्तावना

मुंबई विद्यापीठांतर्गत शिकवण्या
जाणाऱ्या आर्थिक विचारांच्या इतिहास या अर्थशास्त्र
विषयात विद्यार्थ्यांच्या क्रियाशीलतेला व कौशल्याला
वाचक व्यासांगी व्यवसायाबाबत प्राथमिक माहिती नवळण
अभ्यासल याची व त्या व्यवसायाबाबत मुल्यांच्या
मानसिकतेत बुद्धि कळून स्वयंरोजगार निर्माण
करण्याच्या दृष्टीने कौशल्य आत्मसात करण्यासाठी
मुंबई विद्यापीठाने अर्थशास्त्र विषयासाठी 20 गुणां-
साठी प्रकव्या अनिवार्य केला आहे. त्या
अनुषंगाने मी राष्ट्रीय संघर्ष आर्थिक विचारांचा
इतिहास या पुस्तकातून अमृत्य सेन या अर्थशास्त्रांनाचा
विषय अभ्यासासाठी निवडला असून त्याची सविस्तर
माहिती सदर प्रकव्यात मांडली आहे.

2. अमर्त्य सेन यांचे प्रारंभिक जीवन

नाव : अमर्त्य सेन

जन्मदिनांक : 3 - 11 - 1933

वय : 87 वर्ष (2020 प्रमाणे)

जात : ब्राह्मण

जन्म ठिकाण : शालिनिकेलन , बंगाल

वाडिलांचे नाव : आशुतोष सेन

पालाक्यांचे नाव : अमिता सेन

शिक्षण : पीएचडी

पुरस्कार : भारतरत्न

3. जीवन परिचय

डॉ. अमर्त्य सेन यांचा जन्म दि. 3 नोव्हेंबर 1933 रोजी शांतिनिकेतन येथे झाला. अमर्त्य सेन यांची आई अमिता सेन ही उच्चशिक्षित कवयित्री व साहित्यिक आणि विशेष म्हणजे रविंद्रनाथ टागोरांची हुशार विद्यार्थिनी होती. अमर्त्याचे वडिल रसायनशास्त्राचे प्राध्यापक होते. खुद्द रविंद्रनाथ टागोरानी सेन घराण्यातील या कुमहीपकाचे नाव 'अमर्त्य' हा मुलगा रात जगाच्या पामीकडे जाईल आणि एक दिवस असामान्य माणूस जालासुवास येईल.

अमर्त्य सेन यांच्या वयाच्या तिसऱ्या वर्षापासून ते सहाव्या वर्षापर्यंतचे बालपण ब्रह्मदेशात गेलं. तेथून परतल्यानंतर सेंट गेवॉरी या शाळेत काहीसे प्राथमिक शिक्षण त्यांनी घेतले. शांतिनिकेतन येथे त्यांचे शास्त्र शिक्षण पूर्ण झाले. ते लढनपणापासूनच रूप बुद्धिमान आहेत. मातवीच्या वर्गात असतानाच त्यांनी 'संथात्रा' या आदिवासी जमातीच्या निरीक्षणावरून लेख लिहिता होता. पदवी शिक्षणासाठी प्रेसिडेन्सी महाविद्यालयात त्यांनी प्रवेश मिळविला. त्यानंतर त्यांनी इंग्लंडमध्ये केंब्रिजमधील ट्रिनिटी महाविद्यालयात प्रवेश घेतला. नंतर 1955 मध्ये त्यांनी पीएच.डी.साठी केंब्रिज विद्यापीठात नाव दाखवून कामे. श्रीमती जोन रेविन्सन यांच्या मार्गदर्शनाखाली त्यांनी पीएच.डी. ही पदवी सांपादन केली. "The choice of Technique" हा त्यांच्या संशोधनाचा विषय होता. प्रसिद्ध अर्थशास्त्र मॉरीस डॉल यांचे सहकार्य त्यांना भाष्य वयाच्या अवघ्या पंचविशतय त्यांनी पीएच.डी. ही सर्वोच्च पदवी प्राप्त केली.

अमर्त्य सेन यांनी ट्रिनिटीत सहा वर्षांची फेलोशिप पूर्ण केली. सन 1963 मध्ये भारतात आले. सन 1962 ते 1971 या काळात त्यांनी दिल्ली स्कूल ऑफ

इकोनामिक्स या संस्थेत प्रध्यापक म्हणून सेवा केली.
सन 1974 मध्ये ते परत इंग्लंडला गेले. तेथे त्यांनी
'मॅडन स्कूल ऑफ इकोनामिक्स' मध्ये सहा वर्षांपर्यंत नोकरी
केली. 1977 मध्ये ऑक्सफर्डच्या नकिंग महाविद्यालयात प्राध्यापक
म्हणून ते रुजू झाले. सन 1980 मध्ये ऑक्सफर्ड विद्यापीठात
प्राध्यापकपदी त्यांची नियुक्ती झाली. सन 1987 ते 1998
या काळावधीत अमेरिकेतील हॉवर्ड विद्यापीठातील अर्थशास्त्र
व तत्त्वज्ञानाचे प्राध्यापक म्हणून त्यांनी कार्य केले. सन
1998 पासून इंग्लंडमधील ट्रिनिटी महाविद्यालयात अर्थशास्त्राचे
प्राध्यापक व विभागप्रमुख म्हणून कार्य सुरु केले. याच
वर्षी त्यांना 'नोबेल पारितोषिक' जाहीर झाले.

डॉ. अमृत्य सेन यांनी अनेक आंतरराष्ट्रीय
संस्थांचे अध्यक्षपद भूषविले आहे. अमेरिकन इकोनामिक
असोसिएशन, इकोनामेट्रीक सोसायटी आदी संस्थांचे अध्यक्ष
ना त्यांना भूषविले आहे. त्यांनी एकूण 20 मौलिक ग्रंथ
आणि 230 पेक्षाही अधिक शोधनिबंध लिहिले. त्यांनी
निरनिराळी पारितोषिक संपादन केली आहेत. अँड्रु र्स्मिथ
पारितोषिक, स्टीव्हनसन पारितोषिक, भारतातील महामनाविभू
पारितोषिक इत्यादी बहुमान त्यांनी प्राप्त केला आहे. कल्याणाचे
अर्थशास्त्र या विषयातील त्यांचे योगदान महत्त्वपूर्ण आहे.
सामाजिक निवड, दारिद्र्याचे मापन, कल्याणकारी अर्थशास्त्र
दुष्काळ, आर्थिक विषमता, उत्पन्नाचे वाटप, भाविकसित देशांचे
प्रश्न इत्यादी विषयांवर त्यांनी प्रामुख्याने संशोधन केले आहे.

4. अमृत्य सेन यांचे आर्थिक विचार.

① दुष्काळाचे विश्लेषण

poverty and famines - An Essay on Entitlement and Deprivation या ग्रंथात डॉ. अमृत्य सेन यांनी दारिद्र्याबरोबर दुष्काळाचीही मीमांसा केली आहे. सन 1943 चा बंगालमधील मोठा दुष्काळ छोट्या अमृत्य सेनने पाहिला होता. जवळपास 6 कोटी लोक या दुष्काळाने प्रभावित होते. वृद्ध, बाळक, स्त्रिया, गरीब या सर्वांची ससेहोमपट त्यांनी पाहिली होती. दुष्काळाचे संकट का उद्भवते याचा विचार त्यांनी सुरु केला. त्यांनी बांगला देश, इथ्योपिया, कोरिया, सहारा, चीन आणि भारतातील इतर दुष्काळांचा अभ्यास केला. दुष्काळाचे काळाने धान्याची टंचाई नसण्याचे त्यांच्या मते अभाव. गरीबांना क्रयशक्ती अथवा अभावी धान्याची खरेदी करता येत नव्हती. सर्वच दुष्काळ हे नैसर्गिक आपत्तीने निर्माण होत नाहीत असे मत सेन यांनी मांडले. नगातील वरचे दुष्काळ मानवनिर्मित आहेत. पुढील प्रमुख कारणांनी दुष्काळ उद्भवतो असे म्हणतात.

अ) धान्याच्या गतिक्षमतेचा अभाव.

ब) सरकारला धान्याच्या माहितीचा अभाव.

क) गरीबांकडील क्रय शक्तीचा अभाव

द) गरीबांना रोजगारसंधीचा अभाव

इ) दुष्काळाच्या प्रारंभीच्या काळातील सरकारची उदासीनता

ई) व्यापारामार्फत होणारी सोडबाजी

फ) धान्याच्या काळ्या बाजाराविरुद्ध उपायांचा अभाव

भा) दुष्काळ मदतीचे अयोग्य व्यवस्थापन.

ग) साक्षरता, शिक्षण आणि पुरेशा आरोग्य काळजीचा
अभाव. अमर्त्य सेन यांच्या मताने, दुष्काळी स्थितीमुळे
प्रामुख्याने गरीब मुले, वृद्ध महिला व इतरांचे नुकसान
होते.

सेन यांच्या अभ्यासामुळे समाजातील
दुर्बल घटकांच्या अडचणी व समस्या अधोरे मिश्रित झाल्या.
सन 1974 मध्ये बांगला देशातील महापुराची स्थिती
निर्मण झाली. दान्य पिकांच्या लागवडी अभावी
शेत मजुरांना पुरेशा रोजगार प्राप्त झाला नाही. लोकांची
क्रयशक्ती घटली. भूकळीचे प्रमाण वाढले. याच काळात
महाराष्ट्रातही दुष्काळ पडला असला तरी रोजगार हमी
योजनेमुळे लोकांची क्रयशक्ती वाढली होती. यामुळे
भूकळीचा प्रश्न उद्भवला नाही. सहारा देशातही दुष्काळी
स्थितीत रोजगार अभावी क्रयशक्ती घटना भूकळीचे
प्रमाण मोठे राहिले. या संदर्भातील अभ्यास करून अमर्त्य
सेन म्हणतात की, जे देश स्वतंत्र आहे, तेथे नियमित
निवडणूक होताना सत्ताधारी पक्षावर टीका करणारा प्रभावी
विरोधी पक्ष असतो. वृत्तपत्रांना पुरेशे स्वातंत्र्य असते
उशा लोकशाहीप्रधान राज्यांना दुष्काळाने कधीच पीडित
केलेले नाही. एकंदरीत, दुष्काळावर मात करण्याच्यादृष्टीने
सरकारी हस्तक्षेपाने असलेले महत्त्व आणि सामुदायिक
कृतीची गरज डॉ. सेन यांनी व्यक्त केली.

2 दारिद्र्य

डॉ. अमर्त्य सेन यांच्या मते दारिद्र्य निर्मुक्ततासाठी दारिद्र्याचे अचूक मापन करणे आवश्यक आहे. दारिद्र्याचे प्रमाण वरविण्यासाठी विशिष्ट उत्पन्न पातळी किंवा विशिष्ट इन्फ्लेक्शन पातळी ठरविता येते. विशिष्ट उत्पन्न पातळी पेक्षा कमी उत्पन्न असणाऱ्या सर्वांचा समावेश दारिद्र्यात केला जातो. व्यक्तीला किमान गरजा भागविता येण्यासाठी आवश्यक असणारे उत्पन्न प्राप्त होत नसेल तर त्या व्यक्तीचा अंतर्भाव दारिद्र्य रेषेखालील केला जातो; पण दारिद्र्यरेषेची ही संकल्पना डॉ. सेन यांनी अमान्य केली. भारतात मॉरिश गुणोत्तर आणि गिनी सहगुणांक वाचू लागून दारिद्र्याचे प्रमाण व दिशा यांचे मापन केले जाते. गिनी सहगुणांक हे आर्थिक विषमतेचे सापेक्ष मोजमाप आहे. अमर्त्य सेन यांनी मात्र दारिद्र्याचे निरपेक्ष मोजमाप करण्यासाठी 'p' मापन सूचविणे काढण्यासाठी पुढील सूत्र सूचविले.

$$p = \frac{2}{(p+1)h^2} \sum_{i=1}^p (z - y_i)(p+1-i)$$

येथे p = दारिद्र्याचे प्रमाण

h = लोकसंख्येचे आकारमान

y = प्रमाणानुसार वाढत्या क्रमाने मांडलेले व्यक्तिगत उत्पन्न

$y = \frac{\text{द्विद्वयरेषेवर अथवा द्विद्वयरेषेखातीम उत्पन्न मिळविण्याची मोकांची संख्या}}{\text{उत्पन्नाची किमान स्वीकार्य पातळी किंवा द्विद्वय पातळी}}$

$z = \frac{\text{द्विद्वयरेषेखातीम मोकांची संख्या फार मोठी असल्यास}}{y/y + 1 \text{ किंवा } y + 1/y = 1}$ असते.

याबाबतीत सेन निर्देशक पुढीलप्रमाणे मांडता येतो.

$$S = \left(\frac{y}{n}\right) \left(\frac{1}{2}\right) \left\{z - M(1-G)\right\}$$

सेनच्या मते, S ही संख्या 0 ते 1 या दरम्यान असते. कारण सर्वच व्यक्तींना द्विद्वयरेषेद्वारे जास्त उत्पन्न प्राप्त होत असताना $S = 0$ होईल. याबाबत कोणाच्या काही उत्पन्न मिळत नाही तेव्हा द्विद्वयरेषेद्वारे उत्पन्न म्हणजेच M हे 0 होते. तसेच $y = n$ होईल. द्विद्वयरेषेखातीम मोकांमधील द्विद्वयरेषे वसत्य सेनच्या निर्देशकावरून स्पष्ट होते.

सर्वप्रथम 1973 मध्ये नियोजन आयोगाने द्विद्वयरेषेद्वारे वसत्यासाठी एका कृतिदत्ताची नेमणूक केली. या कृतिदत्ताने द्विद्वयरेषेच्या निरपेक्ष निकष म्हणून द्विद्वयरेषेची टोपणी ही संकल्पना सुचवली. या टोपणीत त्यांनी अन्न हा एक वसत्या किमान दोन्ही वेळेचे अन्न मिळवू न शकणारा म्हणजे ही टोपणी आहे.

अमर्त्य सेन यांनी असे मत मांडले की, केवळ मोठी कारखाने उभासून अविकसित देशांचा विकास साधता येणार नाही. त्यासाठी मानवी संसाधनांमधून मोठी गुंतवणूक करणे आवश्यक ठरते. आयुर्मान, प्रौढ साक्षरता, शिक्षण आदी बाबींचा समावेश यात होतो. दारिद्र्या दूर करण्यासाठी लोकांना रोजगार संधी उपलब्ध झाल्या पाहिजेत. त्यांची अरेडीशक्ती वाढव्याशिवाय दारिद्र्य दूर होणार नाही. अरेडीशक्ती वाढव्यास दुष्काळ व उपासमारीच्या संकटावरही मात करता येईल असे विचार अमर्त्य सेन यांनी मांडले.

3 आर्थिक विषमता

आर्थिक विषमतेत राष्ट्रीय उत्पन्नाच्या वितरणातील लफावत लक्षात घेतली जाते. दारिद्र्य व आर्थिक विषमता या दोन्ही बाबी एकमेकांशी संबंधित आहेत. आर्थिक विषमता वाढण्यास दारिद्र्याची समस्या गंभीर बनते. सेन यांनी उत्पन्न वितरणातील विषमता या संदर्भात मोठे संशोधन केले. विषमता लक्षात घेवारी दारिद्र्यात संकल्पना मांडली. त्यांनी भारतातील गरिबी व आर्थिक विषमता या संदर्भात मोठे संशोधन केले. भारतात किमान वास्तव दर्जोई उत्पन्न साध्य करण्याच्या दृष्ट्याबाबत अधिकृत दृष्टिकोन सन 1960-71 मध्ये स्वीकारण्यात आला. उत्पन्न वाटपतील विषमतेचे निवारण करण्यासाठी उच्च उत्पन्न वृद्धी दरचे लक्ष्य ठरविण्यात आले. वॉडकर - रथ यांनीही दारिद्र्याचा विचार करताना उत्पन्न - उपभोगातील लफावत लक्षात घेतली. याबाबत अन्मत्त सेन म्हणतात. दारिद्र्य रेषेखालील लोकांच्या उत्पन्नाचे आणि उपभोगाचे वितरणही लक्षात घेणे आवश्यक आहे. दारिद्र्यरेषेखालील प्रारंभीचे वितरण थोड्या बहुतेक फरकाने कायम राहते, असं म्हणत घराबे लागते. जर हे वितरण दारिद्र्य रेषेच्या बाजूने अधिक शुक्रमे असते तर सेन लफावत अधिक राहते. याबाबतील सेन यांनी पुढील (Sen Gap) सूत्र सांगितले आहे.

$$p = [1 + (1 - I) G] H$$

येथे p = दारिद्र्य निर्देशांक

I = वितरणाचे परिमाण

G = गिनीचा सहगुणांक

H = दारिद्र्य रेषेखालील लोकांचे दरडोई मापन

सेन यांनी स्वीकारलेल्या पद्धतीनुसार विषमतेने परिणाम दारिद्र्य रेषेच्यावर असल्यासारखे वाटते. गरिबांच्या उपभोगातील वस्तूंचा किंमत निर्देशांक धरल्यास दारिद्र्य निर्देशांक घटेन. याबुद्दत अशा वस्तूंची किंमत निर्देशांक वाढल्यास दारिद्र्य निर्देशांकात वाढ होईल. गरिबांच्या संख्येत वाढ झाल्यास सरासरी मध्य उपभोग घटेन. तसेच वेतन वस्तूंच्या उत्पादनात घटल्या कामाची प्रचिती येत असत तर दारिद्र्यरेषा वर सरकेल. सेन यांनी सांगितलेले वरील परिमाण हे दारिद्र्य रेषा गटतील वितरणातील बदलाचे मापदंड, वेतन - वस्तूंच्या किंमत निर्देशांकातील बदल उत्पादकतेतील बदलाने वेतन - वस्तूंच्या सापेक्ष किमतीतील बदल यांच्याशी संवेदनशील असते.

५. कल्याणकारी अर्थशास्त्र

अमृत्य सेन यांनी कल्याणकारी अर्थशास्त्राचा नवीन दिशा दिग्दर्शक. त्यांनी आर्थिक विकास प्रक्रियेत मानवी दृष्टिकोनाचा पुरस्कार केला. सेन यांच्या मते, केवळ राष्ट्रीय उत्पन्न वाढल्याने आर्थिक विकास होत नाही. उत्पन्नाचे वितरण समानतेने झाले पाहिजे, देशातील प्रत्येक व्यक्तीला सक्षम बनवून ही समानता निर्माण करता येईल. अर्थात, खासागी प्रत्येकाकडे असमानतेचा दृष्टीकोन विकास करण्याची समान संधी उपलब्ध करून देणे पाहिजे. सेन यांच्या मते, व्यक्तिगत कल्याणात प्रामुख्याने व्यक्तिगत निवड व व्यक्तिगत स्वातंत्र्य यांचा समावेश होतो. सामूहिक निवड व सामाजिक कल्याणविषयक संशोधन करताना सामाजिक निवडीशी संबंधित अधिकार आणि स्वातंत्र्य यांचा त्यांनी विचार केला. व्यक्तिगत स्वातंत्र्याचे त्यांनी जोरदार समर्थन केले.

सेन यांचा 'collective choice and social welfare' हा ग्रंथ म्हणजे कल्याणकारी अर्थशास्त्र आणि नैतिक तत्त्वज्ञान यांचा सुंदर मिश्रण आहे. अमृत्य सेन यांनी अशाच्या अशक्यता प्रमेयावर टीका केली. अशा यांनी काढलेला नकारात्मक निष्कर्ष सेन यांना मान्य नव्हता. सेन यांच्या मते, अशाच्या विशेषणानुसार निराशावादी निष्कर्ष निघण्याचे प्रमुख कारण म्हणजे त्यांची दोन चुकीची गृहीते होय. पहिले गृहित म्हणजे कल्याण निर्देशांक म्हणून केवळ उपयोगिताचा विचार करणे आणि दुसरे गृहित म्हणजे आंतर - व्यक्तीय तुलना होय.

सेन म्हणतात की, विशिष्ट परिस्थितीत काही अटी पूर्ण करून भोक्शाही व्यवस्थेत व्यक्ति स्वातंत्र्य व व्यक्तीचे हक्क कायम ठेवून सुद्धा व्यक्तीला पसंती वरून संपूर्ण समाजाची निवड निर्धारित करणे शक्य आहे. असेन म्हटल्याप्रमाणे, हुकुमशाहीची निवड हीच संपूर्ण समाजाची निवड मानणे आणि व्यक्ति स्वातंत्र्य व व्यक्तीचे हक्क यांची गळचेपी करणे आवश्यक नाही असे यांच्या अशक्यता प्रेमथाने 1950 च्या दशकात कान्याणकारी अर्थशास्त्राच्या विकासात मोठा अडथळा निर्माण झाला होता. 1960 च्या दशकात डॉ. अमर्त्य सेन यांच्या अक्रासपूर्ण पुरयत्नांमूळे हा अडथळा दूर झाला. सेन यांनी आदर्शवादी अर्थशास्त्राचा नवीन दिशा दिग्गी. बहुमताचा नियम, व्यक्तीचे अधिकारी व कान्याण आदीशी संबंधित समस्यांचाही त्यांनी चर्चा केले. अर्थशास्त्र हे आर्थिक व सामाजिक स्वरुपाचे असणे तरी ते नैतिकतेशीही काही प्रमाणात निगडित आहे. असे सेन यांना वाटते. म्हणून अर्थशास्त्रात नैतिक व सामाजिक विकासाबरोबर नैतिकमूल्यांच्या अक्रास केला पाहिजे, असे मत त्यांनी मांडले.

5- सामाजिक निवड

अमर्त्य सेन यांनी सामाजिक निवडीचे विश्लेषण केले. या संदर्भात असे यांच्या अशक्यता प्रमेयाचे डॉ. सेन यांनी अंजन केले. असे यांनी व्यक्तिगत निवडीवर आधारित सामूहिक निवड गृहीत धरली होती. व्यक्तिगत निवडीचा क्रम नावून हुकूमशाही व्यवस्थेत ते साध्य करता येईल. अशी निवड लोकशाहीची सुसंगत नसते, असे यांचे मत होते. असेच्या सामान्य अशक्यता प्रमेयाऐवजी सामान्य शक्यता प्रमेय विकसित करण्याचा प्रयत्न डॉ. सेन यांनी केला. व्यक्तिगत पातळीवरील समांतर आधार खुले करून सेन यांनी स्वतंत्र सामाजिक कार्याण फॉर्मन मांडण्याचा प्रयत्न केला.

डॉ. सेन यांच्या मते, हुकूमशाही पद्धतीनेच सामाजिक निवड निर्धारित करण्याची गरज नाही. लोकशाही व्यवस्थेतही लोकांचे अधिकार व स्वातंत्र्य अबाधित राखून सामाजिक निवड ठरविता येते. सेन यांच्या मते, पुढील पाच अटीच्या पूर्ततेने आर्थिक योश्याची सामूहिक निवड करणे शक्य आहे.

- 1) व्यक्तिगत परसंतीवर मर्यादांचा अभाव
- 2) व्यक्तिगत परसंती व सामुदायिक परसंतीतील समाजतेचा विचार करून निर्णय घेणे.
- 3) सामुदायिक निवड अधिक पद्धतशीर करणे.
- 4) इतरांची उपयोगिता स्थिर राहून किमान एका व्यक्तित्वाची उपयोगिता वाढ घडून येणे. सामाजिक कार्याणातील वाढीबाबतचा हा परेटी नियम आहे.

5) पसंती प्रक्रियेत बहुतांशाच्या निवडी म्क्षान
धेणे.

एकंदरीत सेन यांनी अधिक चांगल्या
पद्धतीने सामाजिक कल्याण फायन मांडण्याच्या प्रयत्न
केला. त्यांनी या कल्याण फायनात व्यक्तीच्या आर्थिक
सामाजिक, राजकीय आणि संस्थात्मक माहिती यासारख्या
विभिन्न घटकांचा समावेश केला. यामुळे सामाजिक
विकासाकरिता सामुदायिक कृती व नियोजनाच्या
संदर्भात मूळभूत चौकट उपलब्ध झाली. विंगर -
उपयोगिताच्या माहितीत सेन यांनी हक्क, उत्पन्न,
नेतिकता आणि सर्व संस्थात्मक ताडरता यांचा समावेश
केला आहे.

6- सामाजिक क्षमतांचा विकास

सेन यांनी सामाजिक क्षमतांना 'प्रमुख चमक' किंवा 'समानतेसाठीचा वाव' असे म्हळ्ये आहे. क्षमता हा व्यक्तीच्या योग्य जगण्याशी निगडित आहे. व्यक्तीमा इच्छप्रमाणे चांगले जीवन जगण्याचे स्वातंत्र्य मिळणे पाहिजे. व्यक्तीच्या जीवनाच्या गुणवत्तेवरून त्याचे योग्य जगणे लक्षात घेता येते. याबाबतीत व्यक्तीमा मिळणा-रा आनंद, स्वाभिमान, सामुदायिक जीवनातील सहभाग इत्यादीद्वारे व्यक्तीची यशप्राप्ती पाहता येते. सेन यांच्या मते, व्यक्ती साध्य करू शकणाऱ्या कार्यांचे विविध संयोग म्हणजे 'क्षमता' होय. शक्य जीवनाच्या निवडीचे स्वातंत्र्य क्षमतांमूळे प्राप्त होते. प्रत्येक व्यक्तीकडील क्षमता भिन्न असते. अशा क्षमतांचा विकास साधण्यास व्यक्तीमा अधिक चांगले व दर्जेदार जीवन जगता येईल. व्यक्तीच्या विकासात समानता आढळत नाही. त्यांच्याकडील क्षमतांचा विकास साधण्यासाठी त्यांच्या समान संधी प्राप्त होत नाही. म्हणून या बाबतीत सरकारची भूमिका मोलाची वरते. लोकांच्या सामाजिक क्षमतांचा विकास साधण्यासाठी सरकारी हस्तक्षेप आवश्यक वरता.

व्यक्तीची क्षमता तीन घटकांवर अवलंबून असते. ते घटक म्हणजे शिक्षण, आरोग्य व आहार होय. हे घटक पुढीलप्रमाणे स्पष्ट करता येतील.

अ- शिक्षा

ज्ञान संपादन करणे आणि जीवनाचे नियोजन करणे या दृष्टीने शिक्षणाचा महत्त्व आहे. शिक्षणामुळे वैचारिक क्रांती घडून येण्यास मदत होते. विचारांचे आदानप्रदान घडून येते. समाज परिवर्तनाचे माध्यम म्हणून शिक्षणाकडे पाहता येते. तसेच शिक्षणप्रसार वाढवून देशातील दुर्गिळ साधनसंपत्तीचा पर्याप्त वापर करता येतो. सैन म्हणतात की शिक्षणाद्वारे लोकांच्या जीवनाचा दर्जा उचावता येतो. देशात आर्थिक व सामाजिक विकास घडून आणण्यात शिक्षणाचे योगदान महत्त्वपूर्ण ठरते. यासाठी शिक्षण प्रसाराच्या कार्यात सरकारने महत्त्वाची भूमिका बजावावी.

नोबेल पारितोषिक प्राप्त झाल्यानंतर भारत अग्रेसरी एका व्याख्यानात त्यांनी भारतातील शिक्षणावर राष्ट्रीय उत्पन्नाच्या जेमतेम 3 टक्क्यांइतका खर्च होत असल्याचा लोकीकडे लक्ष वेधले. शिक्षणाचा मुलभूत अधिकार असण्याची गरजही त्यांनी व्यक्त केली. शिक्षणाचे महत्त्व आधोरेखित करताना त्यांनी केरळमधील साक्षरतेचे उदाहरण दिने केरळ राज्यात साक्षरता अधिक असल्याने गुन्हेदर व लाभमूल्यदर कमी आहे. तसेच दारिद्र्याचे प्रमाणही तेथे कमी आहे.

ब- आरोग्य

आर्थिक कल्याणाचे विश्लेषण करताना
सेन यांनी आरोग्य हा घटकही लक्षात घेतला. सेन
यांच्या मते, आरोग्याच्या पुरेशा सोयी नोंकांना उपलब्ध
झाल्या पाहिजेत; जेणे करून रोगराई व शारीरिक
दुर्बलतेपासून समाजाचा मुक्ती मिळेल. कुपोषण व
अनारोग्यामुळे कार्यक्षमता हातून म्हणून सेन म्हणतात की
उत्तम आरोग्यामुळे मानवी संसाधनांची गुणवत्ता वाढते.
त्यांची उत्पादकता वाढते. समाजाचा सक्षम व सुदृढ
बनविण्याकरिता सरकारने आरोग्य सोयींवर पुरेशा खर्च
केला पाहिजे.

क - आरोग्य

उत्तम आरोग्यासाठी लोकांना पुरेशा शक्य आहार मिळाना पाहिजे. अविकसित देशातील लोकांचे उत्पन्न अल्प असते. त्यांची क्रयशक्ती कमी असते. दुष्काळाच्या स्थितीत तर त्यांचे दैन्य आणखी वाढते. अशा स्थितीत त्यांना अर्धपोटी व कुपोषित राहावे लागते. याचा विपरीत परिणाम त्यांच्या आरोग्यावर होतो. त्यांची कार्यक्षमताही घटते. म्हणून अविकसित देशातील लोकांच्या आहारातील पोषक घटकांची कमतरता भरून काढण्याच्या उपायांना डॉ. सेन महत्त्व देतात.

डॉ. सेन यांच्या मते, आर्थिक व्यवहारानुन कल्याणाची निर्मिती होते. उत्पन्नांमुळे संधी उद्भवून आशा संधीचे स्वरूप 'क्षमता' सारखे असते. अशा क्षमता उत्पन्नावरोधर शिक्षण आरोग्य आहार या बाबींवरही अवलंबून असते. लोकांच्या क्षमतेचा विकास साधून त्याद्वारे आर्थिक कल्याणाची पातळी वाढविता येते. अमर्त्य सेन यांनी मानवी कल्याण वाढविण्यासाठी अनेक उपायांची चर्चाही केली आहे. सेन यांच्या मते देशातील सर्वसामान्य व्यक्तींच्या कल्याणकारिता पुढील महत्त्वाच्या उपायांचा विचार करता येतो.

- 1) सर्वसामान्यांच्या आरोग्य सोयीकडे लक्ष पुरविणे, त्यांची आरोग्य पातळी सुधारणे
- 2) लोकांच्या खरेदीशक्ती वाढ घडवून आणणे.
- 3) देशातील अन्नधान्य वितरण प्रणाली कार्यक्षम बनविणे.

- 4) शिक्षणाचा सर्वाधिक प्रसार करणे.
- 5) स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीने शिक्षणाच्या व इतर संधी उपलब्ध करून देणे.
- 6) क्षमता वाढीसाठी सर्वांना समान संधी उपलब्ध करणे.
- 7) सरकारी योजना व कार्यक्रमांची माहिती सर्वांपर्यंत पोहोचविणे.
- 8) रोजगारनिर्मितीचा कार्यक्रम राबविणे.
- 9) गरिबांतील गरिबांच्या उज्वळीकरिता संसाधनांचे वाटप करणे.
- 10) जमीन सुधारणा कार्यक्रम कार्यक्षमपणे राबविणे.
- 11) शिक्षण आशेय व आहार याला सार्वजनिक गुंतवणुकीत वाढ करणे.
- 12) लोकशाही राज्यव्यवस्थेचा विस्तार करणे.
- 13) देशाला लोकसंख्या नियंत्रित करणे.

थोडक्यात अमर्त्य सेन यांनी कान्यानाचा विचार करताना दुष्काळ, दारिद्र्य सामाजिक निवड सामाजिक क्षमता इत्यादी बाबी मक्षांत घेतल्या. प्रत्येक वर्षी राष्ट्रीय उत्पन्न खात्याने वाढूनही निरक्षरता उपासमार अपुऱ्या अश्रेष्ठ सोयी यासारख्या समस्या तशाच राहिल्यास देशाची आर्थिक - सामाजिक प्रगती शक्ती असे म्हणता येणार नाही. सामाजिक संधीचा अभाव निरक्षरता कुपोषण या समस्यांकडे गांधीयाने लक्ष देण्याची आवश्यकता सेन यांनी व्यक्त केली.

एखाद्याकडून आर्थिक संधीचा वापर केला गेला तर त्यातून इतरांना आर्थिक संधी उपलब्ध होतात. सामाजिक परिवर्तनाच्या प्रक्रियेत स्त्रियांना महत्त्व दिव्णे पाहिजे. मानवी विकास प्रयत्नांत महिला दुर्भक्षित राहता कामा नये असे सेन यांनी प्रतिपादन केले.

7. आभार्य शेण पुरस्कार

- 1954 चा अँडम रमेथ पुरस्कार मिलाता
- 1981 मध्ये अमेरिकन अकादमी ऑफ आर्ट्स अँड सायन्सेसचे परदेशी मानद सदस्या ही पदवी प्रदान करण्यात आले. सामाजिक विज्ञान संस्थेने 1984 मध्ये मानद फेलोशिप दिली.
- 1998 मध्ये त्यांना अर्थशास्त्राचे नोबेल पारितोषिक मिलाते
- 1999 मध्ये मत्मा मानद बांगलादेशी नागरिकत्व लहान करण्यात आले.
- त्यांना 1999 मध्ये भारत सरकारकडून " भारतरत्न " मिलाता
- 2000 चा मिओनटीफ पुरस्कार प्राप्तकर्ता
- 2000 मध्ये त्यांना नेतृत्व आणि सेवेसाठी आयझेनहॉवर पदक देण्यात आले.
- इंडियन चेंबर्स ऑफ कॉमर्सने 2004 मध्ये जीवनगौरव पुरस्कार प्रदान केला.
- 2011 राष्ट्रीय मानवता पदक प्राप्तकर्ता
- 2012 मध्ये अँस्टेक इंग्रजांच्या ऑर्डर देण्यात आला; 2013 मध्ये फ्रेंच नौजन ऑफ ऑनरच्या कमांडरच्या पुरस्कार देण्यात आला.

४. अमर्त्य सेन यांच्या विचारांचे मूल्यमापन

अमर्त्य सेन यांनी आपल्या विचारात दुष्काळ, उपासमारू, आर्थिक विषमता आदींना स्थान दिले. कल्याणकारी अर्थशास्त्रात त्यांनी मौलिक रोगदान दिले. देशात लोकशाही प्रधान राज्यव्यवस्था असण्यास कल्याणकारी घोरणे व्यावस्थेलापणे शक्यता येतील असे त्यांना वाटते. म्हणून त्यांनी लोकशाही, लोकांचे स्वातंत्र्य या बाबींना महत्त्व दिले. दारिद्र्य, दुष्काळ, बेकारी यासारख्या समस्या सोडविण्यासाठी खाजगी क्षेत्र फारसा पुढाकार घेत नाही. यासाठी सार्वजनिक उपाययोजना महत्त्वाच्या ठरतात. सेन यांच्या विचारांचे महत्त्व म्हणजे त्यांनी कल्याणकारी अर्थशास्त्रांना नवीन दिशा दिली. समाज स्थानेतील अगदी तळाच्या व्यक्तींच्या गरिबीच्या समस्यांचा त्यांनी ऊहापोह केला. देशातील सर्वसामान्य व्यक्तींचे कल्याण कसे साधता येईल, याबाबत त्यांनी मांडलेले विचार महत्त्वपूर्ण आहेत.

१. सांदर्भासुची

आर्थिक विचारवंतांच्या इतिहास या पुस्तकातून अमर्त्य सेन या प्रकल्पानून आपल्यामा दिसून येते की अमर्त्य सेन यांचा अर्थशास्त्रात दडवून आणाममे बढत तसेच अमर्त्य सेन यांचे जीवनमान कशाप्रकारे दडत व त्यांनी आपल्या जीवनात कशाप्रकारे बढत दडवून आणामा यांचा अभ्यास आपण या प्रकल्पानून करु शकतो.

मी आभारी आहे. की. मा. प्रा. मिनम मंडम त्यांनी आम्हांमा या प्रकल्पानून काही नविन गोष्टी व अमर्त्य सेन यांचा अर्थशास्त्रातील दडवून आणामास विकास व अमर्त्य सेन यांची जीवनशैलीचा विकास कशाप्रकारे दडवून आणामा. तसेच अमर्त्य सेन यांनी आपल्या जीवनात कोणत्या - कोणत्या विषयांचा अभ्यास केला व समाजात कशाप्रकारे जनजागृती दडवून आणामासाठी अमर्त्य सेन यांनी आपले विचार मांडले. त्याबद्दल मी खूप आभारी आहे.

अमर्त्य सेन या अर्थशास्त्राच्या नावर प्रकल्प वनविषयासाठी ममा आमच्या मा. प्रा. मिनम मंडम यांनी खूप मदत केली. तसेच प्रकल्प वनविषयासाठी आम्हांमा Notes चा खूप मोठा मोलाची साथ मिळाली.

Sev

महाविद्यालयाचे नाव - सोनोपंत दांडेकर महाविद्यालय
पालघर, ता. & जी - धामधर.

विद्यार्थ्याचे नाव - सुजय राणपत बुटे.

वर्ग - तृतीय वर्ष कला

हजेरी क्र - 666

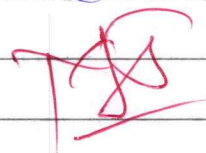
विषय - अर्थशास्त्र (पेपर नं - 18)

प्रकल्पाचे नाव - डॉ. बाबाशेखर आंबेडकर

प्राध्यापक - मा. मिनल मंडम

शैक्षणिक वर्ष - 2022-23

सेमिस्टर - सहावे (6TH)

अणुक्रमविका

अ. क्र	मुद्दे	सहि
1)	प्रस्थावना	
2)	शिक्षण	
3)	बहिष्कृत हितकारिणी संघेची स्थापना	
4)	दमित शिक्षणसंस्थेची स्थापना	
5)	पीपल्स एज्युकेशन सोसायटीची स्थापना	
6)	स्त्रीयांच्या हक्कांसाठी लढा व कार्य	
7)	धर्मातराची घोषणा	
8)	अर्थशास्त्रीय कार्य	
9)	पुरस्कार आणि सन्मान	
10)	मानद पदव्या	
11)	संदर्भ सुची	

मि

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर

प्रस्तावना -

(परिचय)

भिमराव रामजी आंबेडकर यांचा जन्म
14 एप्रिल, इ.स. 1891 मद्रास, मध्य प्रदेश ब्रिटिश
भारत (सध्या भीम जन्मभूमि, डॉ. आंबेडकर
नगर मध्य प्रदेश) राष्ट्रियत्व भारत
आई - भीमाबाई सकपाळ
वडिल - रामजी सकपाळ
पत्नी - रामाबाई आंबेडकर
(विवाह 1906 - निधन - 1935)

५ मृत्यू - 6 डिसेंबर, 1956 (वय 65)
दावि दिल्ली, भारत,

शिक्षण -

- मुंबई विद्यापीठ
- कोलंबिया विद्यापीठ
- लंडन स्कूल ऑफ इकॉनॉमिक्स
- शेज इव, लंडन
- बॉन विद्यापीठ, जर्मनी

बाबासाहेब आंबेडकर यांनी कोलंबिया विद्यापीठ आणि लंडन स्कूल ऑफ इकॉनॉमिक्स या शिक्षण संस्थांमधून अर्थशास्त्र विषयात Ph.D पदव्या मिळविल्या ; तसेच त्यांनी कायदा, अर्थशास्त्र व आणि राज्यशास्त्र या विषयांवर संशोधन केले. त्यांच्या सुरुवातीच्या कारकिर्दीत, ते एक अर्थशास्त्र, प्राध्यापक आणि वकिल होते. त्यानंतर त्यांनी सामाजिक व राजकीय क्षेत्रांत काम केले.

शैक्षणिक कार्य -

आंबेडकर

आंबेडकर हे उच्चविद्याविभूषित शिक्षणतज्ज्ञ होते. "शिक्षण हे वाद्यीनिचे दुध आहे आणि जो ते प्राशन करेल तो वाढाशरखा गुरुगुरुत्वाशिवाय राहणार नाही." असे त्यांनी लिहिलेले आहे. प्राचिन हिंदू समाजातिल जातिच्या नियमांनुसार कनिष्ठ जातींना शिक्षण देण्याचा हक्क नसता तर केवळ उच्च जातींना शिक्षणाचा अधिकार होता.

त्यामुळे कनिष्ठ जातींची स्थिति जवळपास गुढामाशरखीच झाली होती. शिक्षणामुळेच कनिष्ठ जातींची स्थिति सुधारेल असा विचार करुन आंबेडकरांनी शैक्षणिक कामे केळी.

शैक्षणिक जागृती -

आंबेडकरांच्या मते हजारो वर्षांपासून शिक्षण ताकाशेमेत्या कनिष्ठ जातींमध्ये अज्ञान व निरक्षरता होती. यामुळे त्यांचे उच्च जाती हलक्या प्रतीची कामे स्वतः न करता कनिष्ठ जातींकडून शक्तीने करून घेत. आंबेडकरांनी कनिष्ठ जातींना त्यांच्या या दयानिथ स्थितिचे कारण शिक्षणाचा अभाव हेच ओळखायची जाणिव आंबेडकरांनी करून दिली. कनिष्ठ जातींच्या लोकांनी त्यांच्या मुलांना शाळेत पाठवावे यासाठी आंबेडकरांनी त्यांना प्रोत्साहन दिले. या मुलांना शिष्यवृत्ती, गववेश, भोजन व निवारा अशा सुविधा पुरविण्याचा प्रयत्न केला त्यांनी आपल्या अनुयायांना "शिका, संघटित व्हा आणि संघर्ष करा" असा संदेश दिला.

वहलषुकुत हलतकलशलणी संघेकी संथलपनल -

कनलषुकुत जलतलतलन लुकेकलंमधुडे शलकुषुनलतुवल
पुसलर लवल व लुवलंकी संलमलजलकु - डुवलधलक
सुथलतल सुधलसुकी मल्लुन 20 जुलु 1924 रोजी
मुंबई येथे डी. आंबेडकरशंठी वहलषुकुत हलतकलशलणी
संघल थल संसुथेकी संथलपनल केळी. थल
संघटनेकुथल वतलत सुरुलपूर येथे 4 जलनेवलशी
1925 रोजी एक वस्तीगृह सुरु करुन दललत,
शरलव वलदुथलथलनल नलवलस, भोजन, कपडे व
शुलकुषुणलक, सलधनसलमगुठी पुरुवलनी.

आंबेडकरशंठी थल वस्तीगृहसु सुरुलपूर
नलशरुपलललकेकडुन रु - 40000 /- चे अनुदलन मल्लुन
दलले. थल संसुथेने सरसुवती वलनलसु नलवलचे
मलसुलक व एक भुलफल वलचनलनथली सुरु
केल.

दमित शिक्षणसंस्थेची स्थापना

14 जून 1928 रोजी डॉ. आंबेडकर यांनी दमित शिक्षणाची संस्थेची स्थापना केली. दमितांच्या माध्यमिक शिक्षणाची शोध करणे हे या संस्थेचे मुख्य द्येय होते. माध्यमिक शिक्षणाची जबाबदारी पलण्यास ही संस्था समर्थ नसल्याने दमित विद्यार्थ्यांना वसतिगृहाची सुविधा उपलब्ध करून देण्यासाठी मुंबई सरकारने या संस्थेस मदत करावी असे आवाहन बाबासाहेबांनी केले. त्यामुळे मुंबईच्या गव्हर्नरने 8 ऑक्टोबर 1928 रोजी माध्यमिक शाळेतिल विद्यार्थ्यांसाठी 5 वसतिगृहे मंजूर केली. तसेच गव्हर्नरने दरमहा रु 9000 चे अनुदानही वसतिगृहांना खर्चासाठी मंजूर केले. जेव्हा ही सुककम्, खर्चासाठी अपुरी पटू लागली तेव्हा डॉ. आंबेडकर यांनी मुस्लिम व पार्श्वि समुदायातील धर्मादाय संस्थांकडून व इतर काही देणगीदारांकडून आर्थिक मदत मिळवली.

पीपल्स एज्युकेशन सोसायटीची स्थापना

अस्पृश्यांकर विमल मध्यमवर्गीय उच्च शिक्षण देण्यासाठी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी ४ जुलै १९४५ रोजी पीपल्स एज्युकेशन सोसायटी या शैक्षणिक संस्थेची स्थापना केली. आंबेडकरांनी या संस्थेच्यावतीने सन १९४६ मध्ये मुंबईत सिद्धार्थ कला व विज्ञान महाविद्यालय सन १९५० मध्ये आरगांबाद येथे मिलिंद महाविद्यालय सन १९५३ मध्ये मुंबईत सिद्धार्थ वाणिज्य व अर्थशास्त्र महाविद्यालय तर सन १९५६ मध्ये मुंबईत सिद्धार्थ विधी महाविद्यालय सर्व समाजांसाठी सुरु केले. सध्या देशभरात या संस्थेची ३० पेक्षा जास्त महाविद्यालये आहेत.

स्त्रियांच्या हक्कांसाठी लढा व कार्य.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर स्त्रीमुक्तीचे समर्थक होते. त्यांच्यावर तथागत गौतम बुद्धांच्या शिकवणीच्या आणि महात्मा जोतिबा फुलेंच्या कार्याचा प्रभाव होता.

बाबासाहेबांच्या मते बुद्ध हेच स्त्री स्वातंत्र्याचे आद्य पुरस्कर्ते होते. जेष्ठ सामाजिक कार्यकर्त्या आणि अभ्यासक डॉक्टर रुपा कुमकर्णी - बोधी यांच्या मते, 'भारतीय स्त्रीमुक्तीची खरी वैचारिक बँक भगवान बुद्धांच्या - भक्कम अशा समतावादी तत्त्वज्ञानाच्या पायावर उभी आहे, बोटरुत आघात केलेल्या एखाद्या जंडर बँड विचारकर्ता नाही! आणि कायद्याएवढेच बाबासाहेबांचे मतत्वाचे योगदान म्हणजे त्यांनी दिलेली ही शुद्ध भारतीय बँक. बाबासाहेबांच्या मते कोणत्याही समाजाचे मुख्यमापन त्या समाजातल्या स्त्रियांच्या विकासाकडे लक्ष केंद्रित करणे आवश्यक असल्याची त्यांची आवृत्ती चुमिका होती. ही समग्र प्रगति केवळ पुरुषांचीच लक्ष, तर स्त्रियांची देखील होणे गरजेचे आहे, हे ज्ञान त्यांना विद्यार्थिदृष्टीचे आले होते. ते स्त्री शिक्षणाचे पुरस्कर्ते होते.

औरंगाबादला त्यांनी मिलिंद महाविद्यालयाची
स्थापना केली इथे मुंबीनाही प्रवेश दिला.

खाण कामगार स्त्रीला प्रसूती झाला,
कोळसा खाणीत काम करणाऱ्या स्त्री कामगारांना
पुरुषांइतकीच मजुरी, बहूपत्नीत्वाच्या प्रथेला पायबंद,
मजूर व कष्टकरी स्त्रियांसोबत 21 दिवसांची
किरकोळ रजा, एका महिल्याची लवकाची रजा,
दुखापत झाल्यास लुकसान भरपाई आणि 20
वर्षांची सेवा झाल्यावर निवृत्तिवेतनाची तरतूद
यांसारख्या महत्वाच्या निर्णयांचा उल्लेख करायला
हवा. कामगार किंवा नोकरी करणाऱ्या स्त्रीला
प्रसूती रजा मिळवून देणारे डॉ. बाबासाहेब
आंबेडकर हे जगातील पहिले व्यक्ती आहेत,
भारतातूनच अनेक वर्षांनी इतर देशातील
महिलांना प्रसूती रजा मंजूर झाल्या आहेत.

धर्मांतराची घोषणा

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर हे कोट्यवधी दलिततांना सामाजिक व्याय मिळवून देण्यासाठी संघर्ष करत होते. सर्वांच्या मनात कधी तरी अस्पृश्यांबद्दल सभ्भावना जागृत होईल या आशेवर ते सतत प्रयत्नशील होते. हिंदू धर्मात आपल्याला समतेची वागणूक देण्यात यावी यशासाठी त्यांनी मोठा लढा दिला. आधीच्या पाच वर्षांपासून नाशिकच्या काळशम मंदिरात प्रवेश मिळावा म्हणून बाबासाहेबांचे अनुयायी मोठ्या जिकरीने लढा चालवीत होते. पण बहुतांश हिंदूंना अस्पृश्य कधीच मानवाच्या बरोबरीचे वाटत नव्हते. त्यांना दलित वा अस्पृश्य जतना ही लेहमी कुठ्यामांजशेपेक्षारी त्यानच्या दजची वाटे. याचा एकदरीत परिणाम असा आला की बाबासाहेबांनी समतेसाठी केलेला लढा पाच वर्षात मातिला मिळाला. याच दशमथान जेव्हा नाशिकच्या लढा चालू होता तेव्हा बाबासाहेब गोळमज परिषदेत गुंतून गेले होते, त्यामुळे त्यांनी आपल्या कार्यकल्पाभिर्फत हा लढा सतत पाच वर्षे सुरु ठेवला.

अर्थशास्त्रीय कार्य

बाबाशाहेब आंबेडकरांनी अर्थशास्त्रामध्ये अनेक पदव्या प्राप्त केल्या. अर्थशास्त्रामध्ये परदेशात डॉक्टरेट पदवी मिळवणारे ते पहिले भारतीय होते. त्यांनी अर्थशास्त्राचे पाध्यापक म्हणूनही शिकवणे केले होते. अर्थशास्त्रज्ञ म्हणून त्यांनी अशा युक्तीवाद केला की, औद्योगिकीकरण आणि कृषीवाढ भारतीय अर्थव्यवस्थेत वाढ करू शकतात. त्यांनी भारतीय अर्थतंत्रातील प्राथमिक उद्योग म्हणून शेतमिळीम घुंतवणीकरी मूळ दिले. शरद पवार यांच्या मते, आंबेडकरांच्या दृष्टीकोनातून सरकारला अन्न सुरक्षा उद्दीष्ट साध्य करण्यास मदत केली. आंबेडकरांनी राष्ट्रीय आर्थिक आणि सामाजिक विकासाचे समर्थन केले. शिक्षण सार्वजनिक स्वच्छता, समुदाय स्वास्थ्य निवासी सुविधांना मूलभूत सुविधा म्हणून जोर दिला. त्यांनी ब्रिटिश शासनामूळे होणाऱ्या विकासाच्या तुकड्याची गणना केली.

सरकारांमधील कर निर्धारण आणि कर उत्पन्नाचे वाटप

ब्रिटिश राजवटीतिल सरकार आणि प्रांतिय सरकारांमधील कर निर्धारण आणि कर उत्पन्नाचे वाटप या विषयावर आंबेडकरांनी P.H.D शोधप्रबंध कोलंबिया विद्यापीठात सादर केला होता. त्या प्रबंधात त्यांनी कर उत्पन्न वाटपात कशी सुधारणा करता येईल त्यावर विचार मांडले होते. त्यांच्या या संशोधनाच्या आधारेच भारतीय करनिधिका आणि कर उत्पन्नाचे केंद्र आणि राज्यातिल वाटपाचे सुत्र तयार करवात आले आहे. 13 व्या योजना आयोगाने सुद्धा आंबेडकरांच्या कर उत्पन्न वाटपाच्या तत्वावर चोरणे आखणी आले.

पुरस्कार आणि सन्मान

राष्ट्रीय सन्मान -

• भारतरत्न :

सन 1990 मध्ये डॉ. आंबेडकरांना मरणोत्तर "भारतरत्न" हा देशाच्या सर्वोच्च नागरी पुरस्कार प्रदान करण्यात आला. डॉ. आंबेडकरांना भारतरत्न देण्याचे भारत सरकारने एप्रिल 1990 च्या पहिल्या आठवड्यात जाहीर केले. आणि 14 एप्रिल 1990 रोजी त्यांना मरणोत्तर भारतरत्न या पुरस्काराने गौरवले गेले. डॉ. आंबेडकरांना दिलेला 'भारतरत्न' पुरस्कार भारताचे राष्ट्रपती रामस्वामी वेंकटरमण यांच्या हस्ते डॉ. सविता आंबेडकर यांनी स्वीकारला. 14 एप्रिल 1990 हा त्यांचा शताब्दी जयंती दिन होता. हा पुरस्कार सोळा राष्ट्रपती भवनातील दरवार हॉल / अशोक हॉलमध्ये संपन्न झाला होता.

मानद पदव्या

• डॉक्टर ऑफ लॉ (LLD).

ही सन्माननीय पदवी
5 जून 1952 रोजी अमेरिकेतील कोर्नबिया
विद्यापीठाने प्रदान केली.

• डॉक्टर ऑफ मिस्ट्रेस

ही सन्माननीय पदवी
12 जानेवारी 1953 रोजी तेमंगला राज्यातील
हैदराबादमधील उस्मानिया विद्यापीठाने प्रदान
केली.

• समर्पित विशेष दिन

7 नोव्हेंबर हा डॉक्टरेटचा
शाळा प्रवेश दिवस महाराष्ट्रामध्ये 'विद्यार्थी दिन'
मठ्ठुळ साजरा केला जातो.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे राजनैतिक करियर

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी 1936 ला स्वतंत्र लेबर पार्टी बनवली पुढे 1937 ला केंद्रीय विधानसभा निवडणुकीत त्यांच्या पार्टीने 15 सीट्स जिंकल्या त्याच वर्षी डॉ. आंबेडकरांनी आपले पुस्तक 'द एनीमिशन ऑफ कास्ट' प्रकाशित केले, ज्यात त्यांनी हिंदू शुद्धिवादी नेत्यांची आणि देशात प्रचलित जाती व्यवस्थेची कठोर बिंदू केले, त्यानंतर त्यांनी 'ह आठाक्षीत' एक पुस्तक प्रकाशित केले. 'Who were the Shudras?' (शुद्र कोण होते?) ज्यात त्यांनी दलित वर्गाच्या एकसंध असल्याची व्याख्या केली. 15 ऑगस्ट 1947 ला भारत स्वतंत्र झाल्याबरोबर डॉ. आंबेडकरांनी आपल्या स्वतंत्र झाल्याबरोबर डॉ. लेबर पार्टी ला अखिल भारतीय अनुसूचित जाती संघ कास्ट पार्टीत परिवर्तित केले. डॉ. आंबेडकरांची पार्टी 1946 ला झालेल्या भारतच्या संविधान सभेच्या निवडणुकीत चांगले प्रदर्शन करू शकली नाही.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी तयार केले
भारतीय संविधान

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचा संविधान
निर्मिती मागचा मुख्य उद्देश देशातील जातिपातीचा
भेदभाव आणि अस्पृश्यतेचा मुळापासून नष्ट करणे
व अस्पृश्यता मुक्त समाजाची निर्मिती करून
समाजात क्रांती आणणे हा होता. शोबतच
सर्वांना समाजातचा अधिकार देणे हा होता.
29 ऑगस्ट 1947 ला डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांना
संविधानाच्या मसुदा समितीचे अध्यक्ष म्हणून
नियुक्त करण्यात आले. आंबेडकरांनी समाजातील
सर्व वर्गांमध्ये समांतर पुढाच्या निर्माण कर
दिला त्यांच्या मते देशातील वेगवेगळ्या
वर्गांमध्ये अंतर कमी केले जाही तर देशाची
एकता टिकवणे कठीण होईल. या व्यतिरिक्त
त्यांनी धार्मिक निर्माण आणि जाति समाजात
देखील विशेष भर दिला.

- भारत संविधानाने भारतातील सर्व नागरिकांना
धर्मच्या स्वतंत्रतेचा अधिकार दिला.
- अस्पृश्यतेला मुळापासून नष्ट केले.
- महिलांना अधिकार मिळवून दिले.

संदर्भ सूची

मी आकाशी आते की. मा. प्रा. मिलन मंडल
यांनी आम्हाला या प्रकल्पातून आस्तातिल
कडपूर डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर या
प्रकल्पासाठी लागणारी माहिती गोळा
करण्यास मदत केली.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर या विषयावर
प्रकल्प बनविण्यासाठी मला आमच्या मा. प्रा. मिलन
मंडल यांनी खुप मदत केली. तसेच प्रकल्प
बनविण्यासाठी आम्हाला पुस्तकांची आणि
www.upsc/mpsc.in या संकेतस्थळावरील
विकिपीडिया वरून माहिती मिळवली, त्यामुळे
खुप मोठी मोलाची मदत साध मिळाली.

Sen

नाव:- भरत देवू शिंगड

कॉलेजचे नाव:- सोनोपंत दांडेकर
शिक्षण मंडळी फातघर

हजेरी क्र:- 50006

वर्ग:- T.Y.BA

शैक्षणिक वर्ष:- 2022-23

विषय:- अर्थशास्त्र

प्रकल्पाचे नाव:- महात्मा ज्योतिराव
फुले

मार्गदर्शकाचे नाव:- मिनस
मॅडम

सेमीस्टर - सहावे पेपर नं 18

★ अनुक्रमणिका ★

अ.क्र	घटकाचे नाव	पृष्ठ क्र	शिक्षकाची सही	गुण
1)	प्रस्तावना			
2)	शिक्षणाची उद्दीष्टे			
3)	जीवन परिचय			
4)	म. फुले यांचे आर्थिक विचार			
5)	शेतकऱ्यांच्या दारिद्र्याची कारणे			
6)	शेती सुधारण्यासठी उपाय योजना			
7)	इतर उपाय			
8)	कामगारासंबंधीचा विचार			
9)	राजकीय विचार / कार्य			
10)	निष्कर्ष			
11)	सारांश			
12)	संदर्भ सूची			

MS

प्रस्तावना

समाज परिवर्तन आणि मानवी विकास यासाठी शिक्षण हे एक अत्यंत प्रभावी साधन आहे. म्हणूनच समाज परिवर्तन व विकासासाठी अधिकधिक चांगले शिक्षण घेण्याची व देण्याची घडपट चाललेली आहे. अनेक राष्ट्रांनी उत्तम शिक्षण पद्धतीद्वारे सर्वांगीण विकास घडवून आणण्याचे प्रयत्न केलेत. असेच प्रयत्न काही व्यक्ती महाराष्ट्रातही केले आहेत. महात्मा जोतिराव फुले हे क्रांतिकारक, समाज सुधारक शौर विचारवंत आणि प्रबोधक साहित्याची होते. बहुजन समाजाच्या मुला मुलांसाठी शाळा काढणारे पहिले भारतीय, भारतातील स्त्रि शिक्षणाचे जनक भारतीय स्त्रियांचे हक्क व स्वातंत्र्य याची जाणीव करून देणारे महामानव, शेतकरी व कामगार यांची दुःख आणि कारिफ्रय निवारण करण्यासाठी चळवळ उभारणारे सामाजिक कार्यकर्ते, मानवी समानतेची घोषणा करणारे, सत्याचा शोध घेणारे सत्यशोधक होते. त्यांना महात्मा गांधींनी महात्मा म्हणून गौरविले. सावकारांनी समाज क्रांतिकारक म्हणून त्यांची प्रशंसा केली. तर डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी त्यांनी उच्च मानले. यावरूनच महात्मा फुले यांचे श्रेष्ठत्व सिद्ध होते. त्यांनी स्त्रिया आणि अशपृश्ता यांच्या शिक्षणासाठी बहुमोल असे प्रयत्न केले. खरे तर त्यांना स्त्रिया शिक्षणाचे जनक असे म्हटले जाते. महात्मा फुले यांनी शिक्षणविषयक विचार शिक्षणांचा संबंध सामान्यांचा जीवनाशी व देणंदीन राजांशी जोडणे, शिक्षणाचा विचार समाज सापेक्ष संदर्भित करणे, वरिष्ठ होते.

शिक्षणाची उद्दिष्टे.

- ① शिक्षणाद्वारे व्यक्तिसि व्यवसाय करण्यास समर्थन देणे.
- ② धर्म, वंश, जात, व लिंग यांच्या विचार न करता व्यक्तीमध्ये मानवतावादी मुल्ये विकसित करणे.
- ③ शिक्षणाचे सार्वत्रिकरण करून स्त्रियांना व वंचित राहिलेल्या बहुजन समाज व अपेक्षित घटक यांना अग्रक्रमाने शिक्षण देणे व्याथ प्रस्थापित करणे.
- ④ स्वातंत्र्या, समता, व बंधुप्रेम ही चिरस्थायी मुल्ये विकसित करून व्यक्तीमत्त्वाच्या चांगला विकास घडविणे व प्रखर राष्ट्रप्रेम, राष्ट्रभिमान, विश्वबंधु व मानवतावादी सहायता ही मुल्ये करणे.
- ⑤ व्यक्तीला चांगले वाईट, सत्य - असत्य याची जाणीव येणे करीता चिकित्सक दृष्टीकोन विकसित करणे.
- ⑥ व्यक्तीची सदसद्विवेक बुद्धी, प्रतिभा आणि व्यक्ती स्वातंत्र्या विकसित करणे.
- ⑦ शिक्षणाद्वारे चारित्र्य संवर्धन करणे.
- ⑧ अंधश्रद्धा अशुभ्रयतेची निमूलन करणे. ही महात्मा फुले यांच्या विचारातून शिक्षणाची उद्दिष्टे सांगता येतील.

जीवन परिचय

19 व्या शतकातील भारताचा एक महान सुपुत्र आजच्या समाजक्रांतीचा जनक ज्योतिराव फुले यांचा जन्म 1827 मध्ये पुणे येथे झाला. त्यांच्या वडीलांचे नाव गोविंद होते. तर आईचे नाव चिमणाबाई असे होते. गोविंदरावांचे भाजीपाला विकण्याचे दुकान होते. गोविंदरावाला दोन मुले होती. पहिल्या मुलाचे नाव राजाराम आणि दुसऱ्याचे नाव ज्योती असे होते. लहानपणीच ज्योतिरावांच्या मातोश्री चिमणाबाई यांचे निधन झाले. गोविंद-शवांगी आपले दुकान चालवित नेकाने धंदा करणारे व नितिने चालणारे गोविंदराव आपल्या जातीत प्रतिष्ठित व्यक्ती म्हणून ओळखले जाते. ते स्वभावाने धार्मिक, शांत आणि घोपट मार्गी होते. ज्योतिराव सहा वर्षांचे होते. शिक्षण ही ब्राम्हण खरीज इतर जातीने संपादन करण्याची गोष्ट नव्हते अशी समजुत त्या काळात समजुत होती. गोविंदराव फुले यांच्या जातीत त्या काळात कोणी शिक्षण घेतले पुरुष बहुधा नसावेत.

भारतातील ग्रामीण भागात त्या काळात उमाणिक शाळाही नव्हत्या. 1813 च्या इंग्रजांच्या सवनेनुसार भारतातील शिक्षण सर्वासाठी खुले करण्यात आले. त्यामुळे शिक्षणाची नवप्रभात उजाडली. 1836 मध्ये सरकारने स्वखर्चीने पुणे जिल्ह्यातील काही खेड्यातही प्रयोग बाखद ग्राम शाळा सुरु केल्या. त्यात लेखन वाचन शिकविले जात असे. 1862 मध्ये त्या शाळा बंद करण्यात आल्या. 1824 मध्ये ख्रिश्ती धर्मोपदेशकाने पुण्यात मराठी शाळा काढल्या.

ज्योतिरावांनी त्यांच्या नव्या वर्षी प्राथमिक मराठी शाळेत घेतले. याच काळात पुण्यात बॉम्बे नेटिव्ह एज्युकेशन सोसायटी (Bombay Native Education Society) सुरु करण्यात आली. 1840 मध्ये बॉम्बे नेटिव्ह

चळवळीपासुन जोतिरावानी घेतलेली स्फुर्ती पुर्वळ होती. मानवी समता हक्क आणि मानवी स्वातंत्र्य यांचे ते केवारी झाले. जोतिरावांच्या विद्यार्थी देशात महाराष्ट्रात ब्रिटिश सत्ते विरुद्ध वारंवार लढान - मोठे वडे हेत असत. त्यांचा परिणाम जोतिराव व त्यांच्या मित्रांच्या मनावर झाला. त्याकाळात जेवढे शिक्षण घेता येईल तेवढे जोतिरावानी घेतले. सरकारी नोकरी मिळत असताना स्विकारली नहि. जोतिरावांच्या जीवनाला कलाटणी मिळाली ती एका ब्राम्हण मित्राच्या लग्नाला गेल्यावर त्याला तेथे मिळालेल्या अपमानापद्द वागणुकीमुळे. त्यांनी सामाजिक क्रांतीचा झेंडा उभारण्याचा ठरविले. धर्माच्या नावाखाली हिंदू समाजाच्या मनावर ज्या दुष्प्रतिमे निष्ठुर चालीरीती कुर्मतेने सत्ता चालवित होती. त्याविरुद्ध त्याला लढा करायचा हेता सामाजिक अप्रतिषेढ्या कलंकाने जोतिरावांच्या मनात सामाजिक अन्याय विरुद्ध जळजळीत चीड निर्माण केली. त्यांचा परिणाम साहजिकच अन्यायविरुद्ध झगडा करण्याचा निर्णयात झाला.

भारतात मातृ स्ति गुलामगिरीच्या बंधनात खितपत पडली होती. हिंदू शास्त्राप्रमाणे स्तियांना कनिष्ठ दर्जाच्या दण्णात आले आहे. जोतिरावांनी हिंदू स्ति, भारतातील शुद्ध जातीच्या लोकांना प्राचीन सांस्कृतिक गुलामगिरीतुन मुक्त करण्याचा विडा उचलला. कोणत्याही समाजात द्रवतीने स्थित्यंतरे घडवून आणण्यासहि शिक्षणाचा प्रसार करणे आवश्यक असते. स्त्रिया व शुद्ध यांना ज्ञानाचे दरवाजे खुले करावयाचे असे जोतिरावांचे ठरविले. दीर्घ विचारांची कुलीकरीता एक शाळा काढवी असे त्यांनी ठरविले. स्तियांना आपल्या कर्तव्याची ज्ञाणिव योग्य प्रकारे झाली, तर समाजाची व देशाची प्रगती संपाद्याने होईल असे त्यांना वाटत होते. जोतिरावानी आपली पत्न यांना सावित्रीबाई शिक्वी

एज्युकेशन सोसायटी आणि सरकारी शाळा यांच्या कार्याचे एकतीकरण करण्यात आले. गोविंदरावाच्या मुलाची म्हणजे जोतिरावाची अभ्यासात चांगली प्रगती होती. मुलाच्या शिक्षणाच्या विरुद्ध गोविंदरावांचे काण कोणी तरी फुंकले. त्यामुळे गोविंदरावाचे मन फिरले. तरी देखील जोतिरावाने प्राथमिक शाळेतिल अभ्यासक्रम पूर्ण केला. त्यांना चांगले लिहिता, वाचता येऊ लागते होते. एवढेच नव्हे तर हिशोबही त्यांना येऊ लागला होता. शिक्षणातून जोतिराव शेतीमध्ये काम करणार नाही असे गोविंदरावाच्या मनावर ठसविण्याचा प्रयत्न ब्राम्हण करकुनाने केला. गोविंदरावाने जोतिरावाला शाळेतून काढले. शाळा सोडल्यावर जोतिराव फुले फावडे, कुदड, घमले घेऊन आपल्या वडीलांच्या फळवागेत आणि दुकानात काम करू लागले. जोतिराव यांचे वय 13 वर्षे असताना पुण्यात वकील धनकवडी गावातील झगडे पार्टील यांची मुलगी, जी आठ वर्षांची होती तिच्याशी विवाह झाला. त्या काळात विवाहाच्या काळात मुलाचे इतके लहान वय असे की, लग्न का आणि कशासाठी करतात हेच त्यांना कळत नसे. जोतिरावांचा शिक्षणात खंड पडता तरी त्यांची शिक्षणाची ओढ संपली नाही. त्याचे वाचन चालूच होते. त्यावेळी जोतिराव यांचे वर्ष 14 होते. जोतिराव दुशार व करारी वृत्तीचे होते. ते मन लावून अभ्यास करीत त्यामुळे पारिषेत प्रथमच शेणीचे गुण मिळत.

जोतिरावांचे काही ब्राम्हण व मुसलमान मित्र मित्र होते. त्यामुळे हिंदू व मुस्लीम धर्मातील रूढी, परंपरा सामाजिक पद्धती इत्यादी गोष्टींना माहिती मिळवली. परिणामी हिंदू धर्माच्या गावाखाली चालत आलेल्या खोट्या आणि मतलबी रूढीचा अर्थ कळू लागला. स्कॉटिश मिशनरी शाळेत असताना जोतिराव बरेच ज्ञान संपादन केले होते.

म. फुले यांचे आर्थिक विचार

व्या शतकातील भारताचा एक महान सुपुत्र आणि आजच्या समाजक्रांतीचा जनक म. फुले यांनी समाज सुधारकासाठी केलेल्या कार्याचा आढावा आपण घेताला पाहिजे. जोतिबा हे काही अर्थशास्त्र नव्हते. त्यांनी मांडलेल्या आर्थिक विचार त्याचा ग्रंथ 'शेतकऱ्यांचा आसुड' यात सापडतात. म. फुले यांनी शेतकऱ्यांची दैन्यावस्था, भारतीय शेत. शिक्षण, कामगार इत्यादिसंबंधी मांडलेल्या विचारांची येथे उक्यास करू.

① कृषीविषयक विचार:-

माणसाप्रमाणे राज्याच्या जीवनात शेतीला महत्त्वाचे स्थान आहे. भारतासारख्या शेतप्रधान राज्यात तर ते अधिकच महत्त्वाचे. ज्या राज्यातील लोकांचा प्रमुख व्यवसाय शेती असतो. त्या राज्याचा विकास शेती विकास शेतिकावर अवलंबून असतो. भारताला स्वातंत्र्य मिळून पन्नास वर्षे जरी झाली असली तरी भारतीय शेतिका, शेतकऱ्यांचे प्रश्न सुद्धा शकले नाहीत. आजही भारतातील शेतकरी सुखी, समाधानी नाही. आजची निवर्गाच्या कृषेवर जगत, कर्जबगारी आणि कारिद्र्यात कसतरी जीवन जगत असतो. सप्टेंबर 1851 रोजी रास्तापेठ येथे मुलीची कुसरी शाळा आणि 15 मार्च 1852 मध्ये तिसरी शाळा काढली. ति शिक्षण आणि कनिष्ठ वर्गाचे केवारी म्हणून जोतिबांचे भाव सर्व महाराष्ट्रात गाजत होते. ति शिक्षणासाठी त्यांनी जे कार्य केले त्याविषयी सरकारकडून त्यांना 200 रुपये किंमतीची शाल बक्षिस देण्यात आली.

म. फुले यांच्या काळातील भारतीय शेती आणि शेतकरी:-

म. फुले यांनी भारतीय शेतकऱ्यांचा व शेतीच्या दुरुव्यवस्थे
जी कारणे सांगितली आहेत त्यातील काही महत्त्वाच्या
कारणांचा आणि त्याचबरोबर भारतीय शेती, शेतकरी यांची
परिस्थिती सुधारण्यासाठी सुचविलेल्या उपायांचाही अभ्यास
येऊ करू. म. फुले यांच्या मते कोणत्याही देशाचे तीन
आधारस्तंभ असतात ते म्हणजे त्या देशातील शेतकरी,
सैनिक आणि प्रशासकिय वर्ग. या तीन आधारस्तंभावर
देशाची सुस्थिती अवलंबून असते. म. फुले यांच्या काळात
या तीन घटकांपैकी सर्वात पहिला घटक जो शेतकरी
याची निकृष्ट अवस्था होती तर सर्वात उत्कृष्ट अवस्था
शेवटच्या घटकाची होती. सैनिकांचा पगार मिळत असे
आणि सरकारी अधिकाऱ्यांना पगारबरोबरच अनेक सवलती
मिळत असत परंतु देशाच्या महत्त्वाच्या आधारस्तंभ जो
शेतकरी त्यांची मात्र खयनीय अवस्था होती.

शेतकरी आणि त्यांचे आठ-नऊ माणसांचे कुटूंब
अष्टाप्रहोर रावूनही कर्ज व सारा भागविल्यावर प्रका
माणसाला दरमहा ३ रुपये उत्पन्न राहत असे. याउलट
एक युरोपियन अधिकारी चैनियर दरमहा 15 रुपये खर्च
करित असे. इंग्रज सैनिकांचे उत्पन्नही शेतकऱ्यांचे सात
पटने जास्त होते. म. फुले यांच्या मते, शेतकऱ्यांचे जीवन
क्षरिप्रयात कर्ज फेडित जात असे. एवढेच नव्हे तर त्यांचा
अंतरही क्षरिप्रयातच होतच असत. म. फुले यांनी शेतकऱ्यांचे
क्षरिप्रयाची दुरुस्थिती होण्याची काही कारणे सांगितली आहेत.

शेतकऱ्यांच्या दारिद्र्याची कारणे:-

भारतीय शेतकऱ्यांच्या दारिद्र्य अवस्थेची, त्यांची हलाखालाची परिस्थिती निर्माण होण्यास कोणत्या गोष्टी कारणीभूत ठरल्या त्यांची कारणे कोणती ती पाहू.

① संस्थानिकांचा अस्त:-

ब्रिटिश येण्यापूर्वी भारतातील संस्थानिकांच्या पठरी मोठे सैन्य असे. त्यांचा खर्च आवाढ्य असे. संस्थानिकांना तो भागवित असे. शेतकऱ्यांवर त्यांचा भार पडत गेले. कारण बरेच शेतकरी सैन्यात नोकरी करित असत. परंतु पेशव्यांचे राज्य लयास गेल्यावर मराठी सैन्यातील लोक घरी बसले. परिणामी शेतजमीनीवरील भार वाढला. वाजवी पेक्षा जास्त लोक जमीनीवर काम करू लागल्यामुळे शेताने उत्पन्न कमी झाले.

② जमीनीचे विभाजन व तुकडीकरण:-

कुंडव वाटपातुळे जमीनीचे लहान लहान तुकडे पाडले जात. भारतातील तातकातील वाटसा हक्काच्या कायदातुळे जमीनीचे लहान तुकडे पाडले जातात. परिणामी या जमीनीच्या या लहान तुकड्यावर आपला व कुंडूबीचा उदरनिर्वाह चालविणे अशक्य होई.

ब्रिटनमधून वस्तुंची केली जाणारी आयात:

ब्रिटनमध्ये यंतावर तयार होणाऱ्या वस्तु भारतात विकल्या जाऊ लागल्या. त्यामुळे भारतातील सुत्तार लोहार इत्यादी लोकांना पूर्वीसारखे काम राहिले नाही. त्यांना विपन्नाव्यस्था प्राप्त झाली. त्यांना आपल्या वस्तु सावकाराकडे गहाण टाकाव्या लागतात.

शेतकऱ्यांचे शोषण:-

शेतकऱ्यांच्या पुरव्यस्थेला कारणीभूत असणारा घटक म्हणजे त्यांचे विविध मागणे होणारे शोषण होय. काही वेळा हे शोषण हक्काचे न काही वेळा अडचणीचा गैरजावदा घेऊन, तर काही वेळा शेतकऱ्यांचा अज्ञानाचा प्राप्त झाली.

1886 मध्ये ब्रिटिश सरकारने शेतसारा मोठ्या प्रमाणात बाढविला. 1877-78 मध्ये कुठ्काळ आणि जागतिक महामंदी इत्यादींमुळे शेतमालाचे पर कमी झाले. शेतकऱ्यांचे गहाण हे वावे लागते. शेतकऱ्यांचे गहाण खेत करताना अज्ञानी शेतकऱ्यांनी सरकारी अधिकारी, सावकार यांनी फसवणूक केली. शेतकऱ्यांचा जमीनी हडप केल्या. त्याचप्रमाणे काहींना सावकारांने कर्ज दिले असेल तर व्याजपोटी त्याला जमीनीवर पाणी सोडवे लागते. या शोषणाच्या जोडीलाच धार्मिक विधींचा आणि कर्मकांडच्या नावाखाली शेतकऱ्यांची लुबाडणूक वेगळीच होती. शेतकऱ्याला त्याच्या जन्मापासून मृत्युपर्यंत कोणता न कोणता धार्मिक विधी करावा लागे. त्यातून अडचणी शेतकरी लुबाडला जाई. अशाप्रकारे सर्व वाजुकी नाडलेला शेतकरी आपली जमीन विकुन, त्याच शेवतावर अन्नावरी किंवा वेठबिजारी म्हणुन काम करे.

सावकार सर्व शेतकऱ्यांची कशी लुबाडणूक करतो याचे एक उदाहरण प्रत्यक्ष पाहणीत दिवुन आले. जुन 1878 को करेल नावाच्या इंग्रज अधिकाऱ्याला दिवुन आले की, एका शेतकऱ्याने सावकाराकडून 10 रुपयांचे कर्ज घेतले होते. त्यानंतर पुढच्या वर्षी 10 वर्षात कर्जफेड म्हणुन सावकाराला 110 रुपये दिले, तरी त्याच्या नावावर 220 कोटी बाकी होते याचा अर्थ शेतकऱ्याला 33 पट रक्कम भरावी लागली.

जागतिक मंदी :-

1890 नंतर जागतिक वाजारपेठेत भयंकर मंदीची परिस्थिती निर्माण झाली. भारतातील शेतमालाच्या किमती एकदम कमी झाल्या. 1871 मध्ये एका ज्वारी पोत्याची किंमत 3 रुपये होती. परंतु 1874 मध्ये तीच किंमत सव्वा रुपये होती एवढी झाली. त्यामुळे शेतकऱ्यांचे उत्पन्न एकदम कमी झाले. परंतु सरकारने शेतसारा माफही केला नाही. परिणामी काही शेतकऱ्यांना आपल्या जमीनीवर तर काहींना गुरेढोरे विकावी लागली.

जनावरांची हत्या :-

जेतिवा यांच्या मते गोसांहर करणाऱ्यांची संख्या वाढल्याने गार्ड बैलांची हत्या होऊ लागली. शेतीच्या मशागतीच्या बैलांची कमतरता जाणवत होती. याशिवाय दुष्काळामुळे गुरांची चाप्याअभावी उपासमार होऊन व लाठीच्या रोगासारखे साथीचे रोग होऊन गुरे मरत. सहिलेल्या जनावरांना जंगल खात्याच्या जाचामुळे चरायला जागा नव्हती.

शेतीची व शेतकऱ्याची स्थिती सुधारण्यासाठी उपाययोजना:-

भारतातील शेतकऱ्यांची सावकार, सरकारी अधिकारी आणि स्वयं यांच्या शोषणातून मुक्तता देण्यासाठी शेतकरी समाजातील कनिष्ठ वर्गातील लोकांना यांना आपली प्रगती व्हावी. असे वाटत असले, तर या लोकांनी प्रथम विद्या प्राप्त केली पाहिजे. विद्याशिवाय बुद्धीचा उपयोग होत नाही. बुद्धी नसेल तर धूर्त व स्वार्थी माणसाने निर्माण केलेल्या जाळ्यातून बाहेर पडण्याची सुक्ती सुचणे शक्य नाही. सुक्ती शिवाय ज्ञान नाही. ज्ञानशिवाय शक्ती नाही. ज्ञान महान शक्ती आहे. ज्ञानशिवाय मनुष्य पशु बनतो. शेतकरी अज्ञानी असल्यामुळेच त्यांचे व त्यांच्या कुटुंबीयांचे विविध स्तरावर शोषण होते. हे थांबविण्यासाठी शेतकऱ्यांना समाजातील कनिष्ठ लोकांना स्त्रियांना शिक्षण देण्यासाठी त्यांनी पुढील उपाय सुचविले आहेत.

- ① शेतकऱ्यांच्या मुलांना सोप्या शिक्षण द्यावे. मुलांसाठी वस्तीगृहे काढावीत.
- ② खेड्यातील इंग्रजी शाळा बंद कराव्यात.
- ③ मुलांना शिकविण्यासाठी कनिष्ठ वर्गातील शिक्षकांची निवड करावी. म्हणजे असे शिक्षक मुले आपलीच आहेत म्हणून चांगले शिकवतील.
- ④ कनिष्ठ वर्गातील शिक्षकांना प्रशिक्षण द्यावे.
- ⑤ शेतकऱ्यांच्या मुलांना पाठ्या, पुस्तके इत्यादी द्यावीत.
- ⑥ शेतकऱ्यांच्या सुरक्षित मुलांना विलायतेतील शेतकरी शाळा सरकारी खर्चाचे दखवून आणाव्यात.

शेतीत सुधारणा करण्यासाठी उपाय:-

शेतीची उत्पादकता वाढविण्यासाठी, शेतकऱ्यांचे महत्त्व उत्पन्न वाढवून त्यांची विपन्नाव्यवस्था ग्राहिली वाढवी यासाठी म. फुले यांनी सुचवलेले उपाय पुढीलप्रमाणे आहेत.

① शेतकऱ्याला शेतीसाठी पाणीपुरवठा करावा:-

आज आपण पाणी अडवा, पाणी त्रिरवा असे म्हणतो परंतु पावसाचे वाया जाणारे पाणी अडविले पाहिजे असे. म. फुले यांनी सांगितले म. फुले यांच्या मते सरकारने काळ्या नोंद घ्या लष्करावर पोलिस खात्यावरील शिपायांकडून जागोजागी तालीवाजा बंधारे अशा प्रकारे बांधावेत की वळगाचे पाणी प्रकट शेततात मुरग नंतर नक्षितव्या मिळावेत असे केलेले सुपीक होईल. टेकड्यावर तलाव बांधावेत, नद्यांवर घरणे बांधावेत, नदीचे पाणी विहरीत साठवून फळवागासाठी आणि उत्तेजन शेतीचा त्याचा उपयोग करावा.

② सरकारचे उत्तेजन:-

जे शेतकरी सरकारी मदतीशिवाय, मार्गदर्शनाशिवाय विहरी खोदतील त्यांना उत्तेजनार्थ वेळीस द्यावेत.

खते, गाळ मोफत द्यावा:-

तलाव विहरी यातील गाळ शेतकऱ्यांना मोफत द्यावा. सरकारच्या मालकीची कुरणे जनावराना चरव्यासाठी शेतकऱ्यांना खुली करून द्यावी. वियाणांचा आणि अवजारांचा वापर करणे. नव्या तंत्रज्ञानाने शेती उत्पादन वाढविणे इत्यादी गोष्टींवर म. फुले यांनी भर दिला. म्हणूनच विज्ञानगिष्ठ आणि कृषीज्ञान यांची सांगड बालप्याचा त्यांनी पुरस्कार दिलेला विचार आजही मोलाचा वाटतो.

① शेतकऱ्यांच्या मुलांना शेतविषयक शिक्षण द्यावे:-

भारतातील शेतीची सुधारणा लाव्ही यालाही म. फुले यांनी असे सांगितले की, शेतकऱ्यांचा मुलाना शेतविषयक शिक्षण द्यावे. त्यांना परदेशातील शेतीचा विकास दाखाविणे.

② कृषिरक्षक योजना:-

म. फुले यांनी खेड्यापाड्यातून कृषिरक्षक योजना राबवीली पाहिजे. शेतकऱ्यांचे शेतीचे काम संपले की नाही त्यांनी रिकाम्या वेळेत एकत्र आले पाहिजे. उत्पादनावर चर्चा केली पाहिजे. आपल्या बंधुना मार्ग दर्शन केले पाहिजे. पालन, पोषण, शिक्षण आरोग्य संस्कार, शक्तिप्रेम या गुणांनी परिपूर्ण बालके तयार करणे.

इतर उपाय

शेतकऱ्यांना व शेतती उत्पादन वाढिला प्रोत्साहन मिळावे यासाठी म. फुले यांनी इतरही उपाय सुचविलेले आहेत.

- ① जो शेतकरी जास्त पीक घेईल त्याला उत्तेजनार्थ बक्षीस देणे.
- ② शेतकऱ्यांना शेततीचे ज्ञान व्हावे यासाठी शेततीची पुस्तके व्यापीत.
- ③ शेतकऱ्यांपासून सरकारला जे उत्पन्न मिळेल त्याचा उपयोग शेतकऱ्यांचा मुलांच्या शिक्षणासाठी करावा.
- ④ शेतकऱ्यांची व्यापारी मारवाडी यांच्याकडून फसवणुकी होऊ नये यासाठी सरकारने व्यवहारावर नियंत्रण ठेवावे.
- ⑤ शेतकऱ्यांना कमी व्याजदराने कर्ज पुरवठा करावा.
- ⑥ शेतकऱ्यांना त्यांच्या भोळ्या समजुतीपासून दुर ठेवणे.
- ⑦ पीक संरक्षणसाठी त्यांना बंधुकीचे परवाने व्यापीत लाकूड तोडी विरुद्ध कायदा करावा.
- ⑧ 1888 मध्ये भारतात ड्युक ऑफ कॅनोट हे आले म. फुले यांनी त्यांना प्रक मिवेदन दिले. या मिवेदनात शेतकऱ्यांचे ह्येती सुधारण्यासाठी जे उपाय सुचविले आहेत ते आजही महत्त्वपूर्ण आहेत. त्याहीपेक्षा लोकांचा शेतकऱ्याविषयी दृष्टीकोन बदललेवा हवा. शेतकऱ्यांचे शेतकऱ्यांचे दरिद्री जीवन सर्वांनी जाणून घ्यावे. त्यांचे वास्तव कष्टमय जीवन अवकून पाहणे. समाजातील सर्वांत महत्त्वाचा तो घटक आहे. समाजाचा तोच कणा आहे. तेव्हा सुस्थितीवर पाहणे.

कामगारासंबंधीचा विचार:-

दशातील अधिकारी आणि ठेकेदार कामगारांचे शोषण करे करतात याची जाणीव म. फुले यांनी हाती घेतले. यांचे मुंबईतील स्नेही नारायणराव लोंखंडे ही गिरणी कामगारांच्या उन्नतीसाठी आणि त्यांच्या कष्टमय परिस्थितीवर बदल घडवून आणण्यासाठी ठरविले. श्री लोंखंडे यांनी कामगारांना अडचणीला आणि कष्टाला तोंड द्यावे लागते याची त्यांनी बरकराईने अभ्यास केला. जोतिबाबा मार्गदर्शनाखाली त्यांचा उद्धार करण्याचे काम करण्यास सुरुवात केली. 1875 मध्ये गिरणी कामगारांच्या परिस्थितीचा अभ्यास करण्यासाठी सरकारने एक मंडळ नेमले या मंडळाला असे विसुन आले की स्त्रियांना दर दिवशी जास्त तास रावावे लागते. मुलांना दिवसभर कष्टाची कामे करावी लागतात इत्यादि. मंडळाने या गोष्टीची राखलच केली नाही. म. फुले यांच्या प्रेरणेने कामगारांच्या माझगाना वान्चा फोडव्याचे काम 'दिनबंधू' या सप्तहादिके केले. बहुतेक कामगार ठेकेदार काम करतात, त्यांचे वेतन हरलेली नाही. कामगाराना संघटित करण्यासाठी 1880 मध्ये नारायण लोंखंडे यांनी मिल हंड असे सिपशन सोसायटी स्थापन केले. ही भारतातील कामगारांची पहिली संस्था होय. फॅक्टरी मशीनवर कामगारांचा प्रतिनिधी असावा अशी मागणी मान्य करण्यात आली. शालची सुकोने बंद करण्यात यावीत अशी घोषणा करण्यात आली. आठ वर्षांच्या आतील मुलांना कामावर ठेवू नये. स्त्रियांना कामात सेवलती द्यावी कामगाराना मध्यतरी विस्तारिची सुटी द्यावी.

श्रम प्रतिष्ठेसंबधीचे विचार

म. फुले यांना श्रमाला समाजात प्रतिष्ठा मिळवि असे वाटे यांच्या मते. जो आयुष्यभर आपल्या हातांनी कोणतेच काम करत नाही त्याला समाजात प्रतिष्ठेने मानले जाते. जो इतरांच्या कष्टावर मजेत जगतो व माणूस 12-14 तास ठेरासारखा राबतो आपल्याबरोबर इतरांच्या पोषपाण्याची काळजी करतो त्याला समाजात काळीमात किंमत नसते. श्रमाला प्रतिष्ठा मिळावयास हवी. समाजाची श्रमान्या शिषणाशी संबंध जोडून श्रमाला महत्व देणारे व त्या आधारे सामाजिक प्रतिष्ठा प्राप्त करून देणारे म. फुले भारतातील थोर नेते होते.

म. फुले साम्यवादासंबधीचे विचार

म. फुले यांनी शेतकऱ्यांनी आसुड हे पुस्तक शुद्ध शेतकऱ्यांसाठी लिहिले आहे. यात सरकारी खात्यात ब्राम्हण अधिकार्यांचे प्राबल्य असल्याने ते अज्ञानी शेतकऱ्यांची पिळवणुका करतात. गोरू अधिकारी व्यसनात, चैनीत गुण असतात. त्यामुळे शेतकऱ्यांना पोटभर, अन्न, अंठाभर वस्तू मिळत नाही. साकार शेतकऱ्यांकडून कर घेते आणि त्यांचे उत्पन्न कमी करते त्यांना गरिब करते शेतकरी कर्जबगारी होतात फुले यांच्या मते, भारतातील अज्ञानी देवभोळ्या सुप्रथ शेतकऱ्यांची स्थिती इतर देशातील लोकांना शेतकऱ्यांपेक्षा निव्वळ प्रतिष्ठी आहे. भारतातील सर्व शेतकरी धनाढ्य असल्याने मागास वर्षातील शेतकरी गुणामय आहेत. शेतकऱ्यांच्या या कुर्दशेला गोरू अधिकारी जबाबदार आहेत. असे फुले यांचे मत होते.

बालहत्याप्रतिबंध गृहची स्थापना:-

त्या काळात विधवांची संख्या बक्षणिव होती. प्रख्यात्या विधवेचे चुकून वाकडे पाडुल पडले तर तिची अपत्या वाईट होत होती. जर एखादी विधवा गर्भवती असेल तर तीला समाजाकडुन फार त्रास सहन करावा लागत होता. तिच्या समोर दोन पर्याय असत एक तर तिने गर्भपात करावा किंवा तिने स्वतःने आत्महत्या करावी अशा परिस्थितीत महात्मा फुलेनी अशा विधवांना न्याय देता यावा म्हणुन 1863 मध्ये बालहत्याप्रतिबंध गृह सुरु केले. त्या संदर्भात सुगळीके पत्रे वाचले त्यात असे म्हटले होते की, विधवांना तुम्ही या बालहत्या प्रतिबंध गृहात येऊन गुप्तपणे सुरक्षितपणे प्रसुती व्हा. तुम्ही आपले मुल येथे ठेवा किंवा ठेऊ नका हे तुमच्या मंत्रीवर अवलंबून आहे. त्या मुलाची सर्व काळजी हे गृह घेईल.

महात्मा फुलेनी सुरु केलेले बालहत्या-प्रतिबंध गृह हे भारतातील पहिले गृह होते या संस्थेची उपयुक्ता पत्न्यावर पंढरपुर येथे बालहत्याप्रतिबंध गृह हे होते यांनी उदगीत आले. फुलेनी सावित्रीबाईपासुन मुलबाळ नव्हते म्हणुन गोविंदरावांनी महात्मा फुलेनी दुसऱ्या पिवारच्या आगृह घरला. परंतु पहिल्या पत्नीपासुन मुल होत नाही म्हणुन दुसरी पत्नी करणे गुप्तपणे व सुरक्षित प्रसुती व्हा. तुम्ही आपले मुल या वडीलांच्या आदेशाला त्यांनी डिझकारले आणि बालहत्याप्रतिबंध गृहातील काशीबाई नावाच्या विधवा ब्राम्हण स्त्रियांच्या यशवंत नावाचा मुलगा दत्तक घेतला यावरुणच फुले हे जातीवादी नव्हते. ब्राम्हणद्वारे तर अजिबात नव्हते.

सत्यशोधक समाजाची स्थापना:-

महाराष्ट्र या दरम्यानच्या काळात एक नवसुशिक्षितांची पहिली उद्वेग आली. हेतो त्यांनी पाश्चात्य राष्ट्रातील सामाजिक संस्थांचे व विचारप्रणालीचे आकलन होते. सामाजिक सुधारणेसाठी शुद्धतिशुद्धि स्थिती सुधारणेसाठी महात्मा फुलेनी सत्यशोधक समाजाची स्थापना 24 सप्टेंबर 1873 रोजी पुणे येथे केली. या समाजाचा मुख्य उद्देश धार्मिक व सामाजिक गुलामगिरी नष्ट करणे हा होता. "सार्वजनिक सत्यधर्म" व "गुलामगिरी" या दोन पुस्तकांत फुलेनी सत्यशोधक समाजाबद्दल आपले विचार व्यक्त केले आहे. "सर्वपाक्ष जगत्पती त्याला नकोच मध्यस्थी।" हे या समाजाचे ब्रीदवाक्य होते. समता बंधुता स्वातंत्र्यता हे विचार रुजवण्यासाठी त्यांनी हा समाज स्थापन केला. सर्व जाती धर्माचा लोकांना व्यासपीठ उपलब्ध व्हावे व समाजजागृतीचे कार्य व्हावे या हा मागील हेतु होता. कोणते वर्गांना मानसिक गुलामगिरीतून मुक्त करणारी ती एक चळवळ होती "सत्यशोधक समाज" ही समाज सुधारणेची महाराष्ट्रातील पहिली चळवळ होती. या समाजाची उद्दिष्टे किंवा प्रमुख तत्वे पुढीलप्रमाणे आहेत.

सर्व माणसे एकाच परमेश्वराची लेकरे आहेत. परमेश्वर त्यांचा आर्षबाव आहे.

①

②

③

इश्वर एकच असून तो निर्माता व गिराकार आहे.
परमेश्वराला भक्ती करण्याचा प्रत्येकाला अधिकार आहे.

राजकीय विचार / कार्य:-

विषेशतः महात्मा फुलेनी अनेक बाबीवर ख्रिश्चन मिशनच्याचा प्रभाव होता. भारतीय राज्यपद्धती विषयी बोलताना ते म्हणतात की, भारतीय राज्यपद्धती ही अमेरिकन पद्धतीची असावी, ब्रिटिश पद्धतीची असु नये. महात्मा फुलेना प्रजासत्ताक राज्यपद्धती अपेक्षित होती. त्यांच्यामध्ये, भारतातील सर्व लोक तोपर्यंत एक होत नाहीत, तोपर्यंत भारताला राष्ट्र म्हणणे योग्य नाही. ज्या समाजातील सर्व लोकांना समान हक्क देऊ मिळत नाही. तोपर्यंत त्या राष्ट्राला राष्ट्र म्हणता येणार नाही.

ब्रिटिशांनी भारतात राजकीय शुलामगिरी प्रस्थापित केली होती ती त्यांना मान्य नव्हती. विद्यार्थी देशापालनच त्यांना या शुलामगिरीतून चीड होती. सामाजिक विषयतेमुळे समाजात पडलेली फुट नष्ट केल्याशिवाय इंग्रजांच्या शुलामगिरीतून मुक्त मिळणार नाही. म्हणून बहुजन समाजावर लादलेल्या सामाजिक आर्थिक धार्मिक शुलामगिरीचे उच्चाटन करण्याचे कार्य त्यांनी हाती घेतले. महात्मा फुले जरी इंग्रजी सत्तेला पांढरिना दिला असला तरी ज्यावेळी शासन बहुजन समाजाच्या उन्नतीच्या आड येत असे त्यावेळी त्यांच्यांवर कठोर टिका केली. सरकारचे घोरण जेव्हा शुभ्रतिशुभ्राच्या विशेषतः शेतकऱ्यांच्या हितसंबंधाला धातक आहे असे दिसून येत आहे त्यावेळी त्यांनी सरकारला टिका केली. सरकारच्या शिक्षणविषयक घोरणांवरही त्यांनी टिका केली.

निष्कर्ष

- ① महात्मा जोतिराव फुले यांची माहिती मिळवली.
- ② महात्मा जोतिराव फुले यांचे विविध महत्व समजुन घेतले.
- ③ महात्मा जोतिराव फुले विविध प्रकारे मुद्द्यांचा अभ्यास केला.
- ④ महात्मा जोतिराव फुले यांचे विचारवंतांची माहिती मिळवली.

सारांश

भारतामध्ये शिक्षणासाठी धर्माने लादलेली बंधने तोडून स्त्रिया आणि अस्पृश्यांसाठी शिक्षणाची बरे माकळी करणारे महात्मा फुले हे पहिले भारतीय समाजसुधारक आहेत. अपेक्षित समाजास शिक्षणाच्या मार्गाने समोर जाण्याचे कार्य त्यांनी केले. ते एक सत्य शोधक, समाजसुधारक आहेत. जनसामान्यांनी त्यांना महात्मा म्हणून गौरिले. ते मानवतावादी होते. महाराष्ट्राचे ते मार्टिन ल्युथर म्हणून ओळखले जातात. तसेच ते भारतातील आद्यशिक्षक म्हणूनही ओळखले जाते. त्यांनी मेकॅलाच्या पाशर पद्धतीला कडाडून विरोध केला होता. महात्मा फुले यांनी पुणे येथे मुलींची पहिली शाळा काढून सि शिक्षणाची सुदुर्लभ रीत होती. तसेच अस्पृश्यांसाठीच्या त्यांनी शाळा स्थापन केल्या होत्या. ज्या हिंकाणी अस्पृश्य जातीची वस्ती होती असेल तेथे स्वतंत्र शाळा उघडव्या अशी कळकळीची विनंती राणीच्या जाहीरनाम्यास अगसून सरकारला केली. इंटर शिक्षण आयोगाफुळे महात्मा फुलेनी एक निवेदन सादर केले होते. ते निवेदन म्हणजे शिक्षण पद्धतीच्या पुनर्गठन व्हावे व्हावे व्हावे व्हावे फुले यांनी तिभाषा सुताचा पुरस्कार केला होता.

संदर्भ सुची

①

<http://m0.vikaspedia.in/education>.

②

www.google.com

20/11/20